

Kähmi itse(ä)si! • Jäynä- ja kiltahistoriaa! • Kulttuuria ja shokkeja!

41. vuosikerta

Sössö

4|10

Teknillisen korkeakoulun Sähköinsinöörikilta ry

Sössö

4 | 2010
41. vuosikerta

Julkaisija:

Teknillisen korkeakoulun
Sähköinsinööriilta ry

Verkossa: <http://sik.ayy.fi/>
Postiosoite: PL 13000, 00076 AALTO

Päätoimittaja:

Anna Mannila
anna.mannila@tkk.fi

Toimittajat:

Janne Askola, Jussi Ekström,
Tuukka Koistinen, Olli Pirttilä,
Emma Suppanen, Juulia Suvilehto

Kuvitus:

Jyrki Luukko, Kaisu Ölander

Vierailevat:

Hilja Ankka, HPTMK, Timo
Idänheimo, Paula Jukarainen, Sini
Kinnunen, Tuomas Kiuru, Janne
Lahdenperä, Jyrki Luukko, Hilla
Pohjalainen, Ilkka Rekola, Ian Tuomi

Kansi:

Fuksipallero
Juulia Suvilehto

Sisäkansi:

Jyrkin lento
Kuvat: Jukka Kakkonen,
Juulia Suvilehto
Taitto: Einari Näveri
Vain järki suoja
Kuvat: Heikki Salokanto,
Juulia Suvilehto
Taitto: Anna Mannila

Taitto:

Anna Mannila
Einari Näveri

Painopaikka:

Painotalo Casper Oy, Espoo

Painos:

700

Palaute ja verkkolehti:

sik-sosso@list.ayy.fi
<http://sik.ayy.fi/sosso/>

Tilaus:

<http://sik.ayy.fi/tilaa-sosso/>

ISSN-L 0785-1707
ISSN 0785-1707 (Painettu)
ISSN 1798-1727 (Verkkolehti)

Mania

Oh. Heräsin aamulla siihen, että palelsi. Olihan tuo äkkiä hurautunut kesä ihan hauskaa niin kauan kuin sitä kesti, mutta pakko myöntää ettei vuodenaajoissa ole syksyn voittanutta. Pitkään kuvittelin, että kevät tai kesä olisi suosikkivuodenaikani, mutta jälleen keran huomaa saavani syksyllä eniten aikaa. Sitä luulisi, että pimeys ja kosteus imisi kaiken energian ihmisestä (ja joistain se imeekin), mutta minun kausimiani vaikuttaisi ajoittuvan syksyyn.

Jaksan herätä aamuisin ja jatkaa koulu- ja kiltahommia pitkälle yöhön. Luennoilla olen hereillä ja innoissani. Lasken laskarit ja koodaan kierrokset ja jossain välissä ehtii vihkooni putkahtaa pari novelliakin. Kesän jälkeen syksy tuntuu kotiinpaluulta, muistaa taas oman rytminsä, kun on kolme kuukautta leikkinyt oikeaa ihmistä. Ai näinkin saattoi tehdä, että istuu killan toimistolla aamuun lätkimässä lehteä kasaan?

Yksi varimmista syksyn merkeistä tarmon ohella on keskuuteemme saapunut, kannessakin esiintyvä uusien valko-haalaristen lauma. He puhkuvat vielä sitä samaa intoa, jota olen syksyisin täynnä. Kaikki on uutta ja upeaa ja tuntematonta. Luentosalien penkit ovat alkusyksystä kovassa kulutuksessa.

Miksi syksy, saattaa joku syysangstaa-ja kuiskia epäluuloisena. Oikea vastaus on tietenkin: "Miksi ei?" On syksyinnolle tietenkin muitakin syitä: kesällä on liian kuuma, eikä öisin saa nukuttua. Toisaalta syksyille ajoittuu myös koulun alku, jonka pitäisi kai innostaa useimpia yliopisto-opiskelijoita – pääsee oppimaan uusia asioita. Eikä sovi unohtaa sitäkään, että keskivertokiltatoimija on kesäisin tarpeeksi yksinäinen pakkautumaan kiltahuoneelle katsomaan jalkapalloa, jos tiedossa vain on seuraa, vaikkei mikään suuri futiksen ystävä olisikaan. Syksy merkitsee paluuta normaaleihin sosiaaliin ympyriöihin kesän epämääräisen palloilun jälkeen.

Kun talvi alkaa hiippailla lähemmäksi, into vähenee ja fuksitkin kyynistyvät.

Aamuisin ei jaksakaan nousta sängystä ja asioiden hoitaminen jää viime tippaan. Siksi sietääkin puurttaa nyt kun vielä jaksaa, että voi ottaa rauhallisemmin sitten kun motivaatio lopahtaa. Uuteen kesälomaan on pitkä aika. Käyttäkää se niin kuin parhaaksi näette. Keväällä saattaa olla parempaakin tekemistä, vaikka se tietenkin riippuu vain itsestä. Jos mieleen hiipii epäily siitä, haluaako just nyt näitä kaikkia kursseja, kannattaa muistaa Kelankin painottama viisaus: "Pakko ottaa."

Tämä Sössön numero kertoo historiasta (mm. s. 8, 20-21, 22, 25), siitä kuinka voitte löytää päivillenne lisätäytettä (s. 16-18) sekä tarunhoitoisista reissuista ulkomaille (26-27, 28). Lisäksi piirretyt tissit.

Päätoimittaja kokee onnistuneensa tavoitteessaan.

Kuva: Juulia Suvilehto

Sisällys

16

Tutut & turvalliset

Pääkirjoitus

Päätoimittaja puhuu rahasta

Puhiksen pulinat

Jyrki tietää!

Kipparit

Jossain on kai vielä joului

Kiltapatruuna

Historian merkkihenkilöitä

HPTMK

Nyt tulee taas jotain saatanan tärkeätä

Kulttuuri

Panu mainostaa härskisti

Äiti, apua!

Äiti kertoo tämän kylän pojista

Sarjis & Kisa

Voita ja vastaa!

Kolumni: Kulttuurishokkeja

Jallu kohtaa Espanjan

Tapahtumakalenteri

Syksyllä taas tapahtuu jotakin

10

Historiaa & hekumaa

Sössö testaa: menneisyys

Myös Aallon pääsykokeet

Sammakot

Suosikkisarjan paluu!

Historian siipien havinaa

Entinen historiantutkija kertoo

SIK90

Laulukirjaan!

Jukeboksi erosi SIKistä

Hilja tietää mistä puhuu

Aalto historiassa

Jee, kivaa!

12

Maailma & menot

Elämän seikkailija

Havajipaitoja joka lähtöön

Kesäloma duunissa

Kesätyöttömän arki jäi tutkimatta

Kaikki kähmyistä!

Tähän geneerinen kähmyotsikko

Tres Bien!

Kylttyyri kylttyyri...

EESTEC: Serbiaan ja takaisin

Jazzniikeilijä itä-Euroopassa

Rakkaudesta Helsinkiin

Ihan oikea haastattelu!

ETA-kilta?

Pari vuotta sitten toteutunut moduuleihin perustuva tutkintorakenne on vähitellen ajettu sisään, kun uutta tutkintorakenteen muutosta ollaan jo suunnittelemassa. Moduuleista ja tutkinnosta yleensäkin halutaan joustavampia ja niihin halutaan enemmän valinnaisuutta. Tulevassa uudistuksessa ollaan väläytelty myös kandiohjelmien yhdistämistä. Huhuja liikkuu esimerkiksi tietoliikennetekniikan yhdistämisestä automaatio- ja systeemitekniikan tai elektroniikan ja sähkötekniikan kanssa. Myös tulevan ETA-schoolin yhteisestä kandiohjelmasta pyörii käytävillä tarinoita. Killat ovat perinteisesti rakentuneet tutkinto-ohjelmien ympärille. Miten ETA-killat järjestäytyisivät mahdollisessa kandiudistuksessa?

Jos kilta valittaisiin vasta pääainevalintojen jälkeen, kilttojen asema vastaisi aammattainekerhojen asemaa. Toimisiko myös ETA-koulukohtainen massiivinen yhdistys, joka vastaisi fuksikasvatuksesta, jolloin nykyiset killat saisivat jäseniä sitä mukaa, kun opiskelijat tietäisivät mihin erikoistuvat? Nykyisten kilttojen asema on kuitenkin erittäin vahva Otaniemen opiskelukulttuurissa: opiskelijat ovat kiltan jäseniä pääsääntöisesti koko opiskeluaikansa. Yhteisen ETA-kandin tapauksessa muuttovoittaja olisi todennäköisesti Sähköinsinöörikillta suuren kokonsa vuoksi, kun monet eivät vielä tietäisi, missä muodossa sähkönsä haluaisivat opiskella. Koko ETA-schoolin kattava kandi tulee kuitenkin olemaan varsin hankala toteuttaa nykyisten tutkinto-ohjelmien erilaisuuksien vuoksi.

Tietoliikennetekniikan sekä automaatio- ja systeemitekniikan kandiohjelmien yhdistyessä kovaääniset AS-kiltalaiset tuskin kovinkaan helposti kuoppaisivat kiltansa ja perinteitään. TLT:n ja AUT:n sisäänottomäärät ovat lähes samat, joten lähtisivätkö TLT-opiskelijat AS:n kelkkaan vai perustavaisivatko he oman kiltansa? AUT:n opiskelijoiden liittymisessä Sähköinsinöörikilltaan olisi puolestaan hyötyä ainakin köydenvedossa KIKkiä vastaan.

Entäs sitten BioIT, jonka opiskelijat irtaantuivat Sähköinsinöörikillasta omaksi killakseen kolme vuotta sitten? Yhtymäkohtia on edelleen muun muassa elektroniikkaan ja materiaalitekniikkaan ja onhan EST-tutkinto-ohjelmassa myös bioniikka-niminen pääainemoduuli. Silti koko bioinformatiikan näittäminen elektroniikan kanssa ei tuntuisi kovin luontealta enemmän kemialla ja biologiaa sisältävien pääaineidensa vuoksi.

Asiasta riidellessä kannattaa kuitenkin muistaa, että killat ovat opiskelijoita varten ja että killat ovat alunperinkin muotoutuneet tutkinto-ohjelmien mukaan.

Jyrki Luukko, puheenjohtaja

Fuksikapteenien mietteitä

Teksti: Paula Jukarainen, Tuomas Kiuru
Kuvat: Joni Orponen

Paula

"Ja seuraavaksi pyytäisin lavalle Pirjo Killun."

Irkki kiinni, pylly penkistä ja kohti NYT-liitteen toimittajia. Sydän pamppailee te-pastellessa portaina alas.

"Terve Pirjo! Mikäs sinut toi Otaniemeen?"

Soperran jotain liittyen tietotekniikkaan ja ultimatenörttityteen.

"Ahaa. Tulit siis opiskelemaan tietotekniikkaa. Mites sä... blblablabla."

Homma on nopeasti ohi ja pahin jännitys tipotiessään.

Haalarit päällä, lakki päässä, kipparipari vieressä, räyhäs messissä ja jännittää – kyllä! Hetken päästä majuri kuuluttaa nimmemme ja marssimme sisään A-saliin. "Elektroniikka ja sähkötekniikka". En ollut aiemmin käsittänyt kuinka suuri joukko n. 180 ihmistä on. Teki mieli ottaa muutama askel taakse hämmennyksestä. Onneksi kuitenkin jännitys ja hämmennys vaihtuivat pian sähkölle kulkiessa riemuksi ja inostukseksi. Toki sitä tuli muisteltua hyvissä mielin "silloin, kun minä olin fuksi"-juttuja. Fiilis vastasi täysin sitä kaikkea, mitä oli odottanut.

Siitä se kaikki sitten lähti. Ensimmäiset viikot ovat olleet kii-reiset, mutta uskomattoman hauskat. Hommaa on riittänyt var-sinkin Aallon mailijuttuja selvitellessä (PUUH). Erityisesti normi-päivää piristää täpötäysi kiltahuone uusine fukseineen.

Ajatus siitä, että nyt sitä ollaan sitten oikeasti kipparina ja teekkarimallina fukseille tuntuu uskomattoman hyvältä ja hie-man oudolta. Tämä päivä tuntui vielä 10 kuukautta sitten niin kaukaiselta, kun valinta seuraavan 1,5 vuoden nakkiin killassa varmistui. Sinä päivänä uneksi näistä päivistä. On mahtavaa olla järjestämässä merkittävää ja mieleenpainuvaa vuotta, jota mo-ni muistelee varmasti vielä kymmenien vuosien päästä ja miksei koko loppuelämän. Itse ainakin.

Fuksivuodesta kannattaakin ehdottomasti ottaa mahdol-lisimman paljon irti. Monia varmasti askarruttaa, kuinka kaik-kea ehtii tehdä, kun tapahtumia on yltiömäisesti ja opiskelta-vaa asiaakin riittää. Yksi tärkeimmistä neuvoista on priorisointi. Kaikkiin bileisiin ja tapahtumiin ei voi ehtiä, mutta toisaalta kai-kista kurseista ei välttämättä tarvitse saada vitosta, ellei niin it-se päättä. Välillä on myös hyvä suoda itselleen lepoa.

Kiltatoiminta ei missään nimessä sulje pois 60 opintopisteen mahdollisuutta fuksivuodelta, mutta toisaalta sellainen määrä pinoja ei ole välttämätön. Tärkeintä on, että lähtee iloisesti ja avoimesti kokeilemaan kaikkea uutta, mitä teekkarius tuo mukanaan ja löytää oma tyyli sekä tahti opiskella. Jokainen tulee varmasti siten löytämään oman paikkansa teekkarina, mahdollisesti kiltatoimijana sekä opiskelijana. Siten myös lakin painaminen päähän mahdollisena Wappuna tuntuu kaikkein parhaimmalta, sen voin kokemuksella sanoa.

Kaikki, mitä me kiltatoimijat järkkäilemme on ensisijaisesti teitä varten, että fuksivuotenne olisi mahdollisimman monipuolinen ja hauska. Lähtekää siis avoimin mielin kokeilemaan killan, osakunnan ja yhdistysten tarjoamaa toimintaa!

Tsemppiä kaikille syksyyn ja toivottavasti törmäillään mahdollisimman monien kanssa!

Terkuin Paula aka pamee
Toinen fuksikippareistanne

PS. Kähmyt tulee iik!

” Nyt ennen kaikkea teillä fukseilla on loistava tilaisuus päästä vielä paremmin mukaan killan toimintaan kähmimällä itsenne toimihenkilöiksi.

Tuomas

Kiirettä pitää. Syksy on alkanut vauhdikkaasti, ja koko ajan on kaikenlaista ohjelmaa. Tätä tekstiä kirjoitettaessa aivan nurkan takana ovat mm. fuksisitsit ja Nuuksio Survival, ja lehden ilmestymisaikaan taidammekin olla jo FXQ:lla. Aalto-yliopistokin tuo mukanaan uusia kuvioita ilmaisen oluen bileistä tiedotusongelmiin. Kaikesta kiireestä ja säättämisestä huolimatta teidän fuksien kannattaa muistaa pitää hauskaa opiskelujenne lomassa. Ja kyllähän tässä vaiheessa on sanottava, että hyvin te vedätte! Fuksisitsien paikat täyttyivät ripeästi, eikä Oikosulun järkkäritiimin rekrytoiminen tuottanut minikäänlaisia haasteita. Jatkakaa samanlaisella innolla eteenpäin, ja teistä kuullaan vielä.

Mainitsin edellisessä kappaleessa myös opiskelun. Sitä ei sovi todellakaan unohtaa, sillä emmehän me täällä muuten olisi. Jokaista Sähköinsinöörikillan fuksia (pitäisi) yhdistää kiinnostus sähkö- tai tietoliikennetekniikkaa kohtaan. Olkaa ylpeitä alastanne. Allekirjoittanut ei ole kunnostautunut opinnoissaan merkittävän hyvin, eikä se ole mikään ylpeilyn aihe. Mikään ei kuitenkaan estä käymästä ahkerasti kissanristiäisissä, ja pärjäämästä silti koulussa. Kaikki on omasta viitseliäisyydestä ja ajan käytön hallinnasta kiinni. Turhaa stressiä ei kannata kuitenkaan ottaa – kyllä ne kurssit ehtii suorittaa ennen valmistumista.

Syksyn polttavimpia puheenaiheita killassamme on vuodesta toiseen kähmyjen käynnistyminen. Kyse ei siis ole minikäänlaisesta ahdistelusta, vaan uusien kiltatoimijoiden valitsemisesta seuraavaksi vuodeksi. Nyt ennen kaikkea teillä fukseilla on loistava tilaisuus päästä vielä paremmin mukaan killan toimintaan kähmimällä itsenne toimihenkilöiksi. Killan toiminta on parhaimmillaan todella palkitsevaa, ja sitä kautta tutustuu kivoihin ihmisiin. Paavi suosittelee. Lisää tietoa saat tämän lehden kähmyjä käsittelevästä artikkelista.

Teitä fukseja on mahdottoman paljon, ja olisi todella mukavaa päästä tapaamaan teistä jokainen henkilökohtaisesti. Ei kannata ujustella – mekin olemme ihan kivoja. Ja jos tuntuu siltä, ettemme ole, senkin saa tulle sanomaan. Kaikenlainen palaute on erittäin tervetullutta.

Tsemppiä opintoihin, nauttikaa fuksiudesta ja muistakaa, että me olemme täällä teitä varten.

Tuomas
Se toinen kipparisi

” Kiltatoiminta ei missään nimessä sulje pois 60 opintopisteen mahdollisuutta fuksivuodelta, mutta toisaalta sellainen määrä pinnoja ei ole välttämätön.

Olet historiaa!

Teksti: Timo Idänheimo

Kuva: Joonas Helistén

Kiltamme saavuttaa hyvin pian kunioitettavan 90-vuoden iän. Monta teekkaripolvea on kulkenut kiltamme kautta työelämään ja saavuttanut lopulta samaisen 90-vuoden iän. Voisimme ajatella, että kiltamme on kuin isoäiti tai isoisä. Isovanhempamme, kuten myös kiltamme, pitävät tarinoiden kerronnasta ja vanhojen hyvien aikojen muistelusta.

Kilta kokisi suuria muistokatkoja ellei sen historiaa kerättäisi tasasin väliajoin. Tässä vaiheessa tullette mukaan te hyvät kiltalaiset. Olette olleet vaikuttamas-

sa killan historiaan ja tulevaisuuteen varmasti monin tavoin. 10 vuoden päästä olette osa historiaa.

Kuulemme usein vanhemmilta, kenties jo valmistuneilta tieteenharjoittajilta tarinoita heidän ajastaan kuinka takisit ajoivat ilmaiseksi, baarikaappi oli aina täynnä ja kuinka fuksit arvostivat teekkarikulttuuria. Nämäkin tarinat painuvat unholaan ellei niitä pystytä arkistoidaan.

Teekkariaikojen muisteleminen tulee olemaan monelle meistä arkipäivää. Muistojen himmentyessä turvaudumme lähimpiin ystäviimme opiskelua ajoilta, jotta voisimme muistaa ajat paremmin.

Itse olen edistänyt tulevia muisteloita säilyttämällä kaikki teekkarikalenterit seitsemän opiskeluvuoteni ajalta.

Muistakaa myös pitää hyvää huolta haalareistanne. Jokainen tahra, vaihdettu merkki tai uloke on osa teidän historiaa. Osa kenties jotain hyvinkin legendaarista reissua. Omat haalarini ovat kokeneet monen monta reissua mitä ihmeellisissä paikoissa. Tämän innoittamana olen luonut lahjakirjan, jolla lahjoitan haalarini Polyteekkariarkistoon monien muiden esineiden kanssa.

Jos lopuksi voisin antaa yhden vinkin teille nuorille kiltalaisille, kehottaisin teitä

” Jokainen tahra, vaihdettu merkki tai uloke on osa teidän historiaa.

säilyttämään mahdollisimman paljon siitä kaikesta hienosta mitä koette, näette tai saatte käsiinne. Nämä muistoesineet ovat keinoenne palata takaisin niihin ihaani opiskeluaikoihin.

Teekkariaikoja muistellessa,
Idis, patruuna

HPTMK:n kannanottoja

osa 3

Aaltopuffaus on jatkuvaa ja väsynyttä

HPTMK:n piirissä on havaittu järkyttävä trendi. Kaikkialla jaksetaan puffata Aalto-yliopistoa lähes maanisesti. Joo-o, me tajutaan kyllä, Aalto on tosi hieno ja jees ja multiorgastisen räjähtävän synergisen innovaation upea riemuvoitto. Jatkuva puffaus kuitenkin lähinnä syö tältä uskottavuutta. Joka tuutista tungetaan "tietoa" siitä miten siistiä tämä nyt on ja kaikki muuttuu nyt paremmaksi ja kukaan ei tule enää näkemään nälkää ja opetuksen taso nousee kohisten ja saadaan vielä kaikki lisää fyrkkaa ja kivat pinssitkin varmaan. Käytännön näytöt kuitenkin hieman uupuvat, edarissa riidellään ja muutosta ei näy vielä, kuitenkin kaikessa ISOkoulutuksesta alkaen muistetaan toistaa lähes uskonnollista mantraa muistuttaen miten kaikki on nyt huomattavasti paremmin kuin viime syksynä. Ihan jees varmaan, mutta voisiko sitä mainostusta hieman vähentää, me yritetään katsoa ohjelmaa?

Nyt oikeesti, enemmän näyttöjä, vähemmän hienoja Powerpointteja.

Kunnioittaen,
HPTMK:n rakastettu puhemies, perinteiden ystävä sekä kaappinatsi

T.E.K. Pärekori

HPTMK on innovatiivinen joukko huolestuneita kansalaisia. HPTMK:n jäsenpohja on hyvin laaja, vaikka se rajoittuukin lähinnä SIKkiläisiin. HPTMK:n toiminta koostuu muun muassa kannan ottamisesta päivänpolttaviin kysymyksiin sekä elimistön huollisesta sisäisestä desinfiatiosta.

Kannanotot syntyvät hedelmällisten pienryhmäkeskustelujen tuloksena. Perinteinen pienryhmäkeskustelu koostuu yleensä aivomyrskystä, eli niin kutsutusta "brainfartingista". Pienryhmäkeskustelujen tulokset esitellään nelikenttämuodossa HPTMK:n rakastetulle puhemiehelle, T.E.K. Pärekorille. HPTMK kannattaa kaikkea, paitsi niitä asioita, joita jäsenistö kokee tarpeelliseksi paheksua, kuten hitaasti käveleviä ihmisiä.

Elämän seikkailija

Teksti ja kuva:
Juulia Suvilehto

Paitsi 10-hiilinen suoraketjuinen alkaani, dekaani on myös virka yliopiston organisaatiossa. Sössö pääsi keskustelemaan dekaani Jorma Skytän kanssa siitä, dekaanius on, mistä Havaiji-paitoja kannattaa ostaa ja mikä on opiskeluajan hienoin kokemus.

”Rakkaudesta tekniikkaan”

Kun elektroniikan, tietoliikenteen ja automaation tiedekunnan edellinen dekaani Jorma Kyryä nimitettiin Aalto-yliopiston vararehtoriksi, konkretisoitui Skytän varadekaanin pesti dekaaniudeksi vuoden 2010 alusta. Mikä muuttui ja mitä se dekaani oikein tekee?

”No, dekaanin tehtävistä oleellisimmat kuuluvat taloudellisen ohjauksen piiriin: miten talous täällä tiedekunnan sisällä pyörii ja minkälaisilla pelisäännöillä mennään. - - Dekaanin pitää myös pitää alaa silmällä niin, että tunnistaa hyvät tekijät ja tietää, että keitä kannattaa houkutella taloon.”

Skyttä ei suinkaan pienestä pitäen ole tähdännyt dekaaniksi vaan tuli töihin taloon juurikin rakkaudesta tekniikkaan ja kokemuksen karttuessa vähitellen saanut enemmän hallinnollisia tehtäviä vastuulleen.

”Kyllä se lähti siitä että olen ollut alunperin kiinnostunut tekniikasta ja lopulta todennut siinä, että ei niillä vekottimilla sinällään yksin tee mitään vaan pitää myös organisoida juttuja joissa niitä kehitetään ja käytetään. Ja sitten siinä joutuu tähän hommaan. Ei tämä tullut mieleenkään alunperin. - - Kun laitosuudistus tuli, niin totesin että jos tässä meinataan jotakin tehdä niin on oikeastaan pakko ruveta itse tekemään. Ei voi enää todeta vaan että joku muu hoitaa.”

”Vehkeet kiinnosti”

Skyttä aloitti pitkän taipalensa tekniikan parissa tullessaan teknillisen fysiikan opiskelijaksi silloiseen Teknilliseen korkeakouluun. Hän ei taloon tullessaan

vielä tiennyt tarkalleen, mitä haluaisi opiskella, ja päätyi tefylle, koska ajatteli saavansa sieltä hyvät perusvalmiudet.

”Vehkeet kiinnosti, ei se yksittäinen vehje ollut niin tärkeä vaan nimenomaan niiden toimintaperiaate ja takana vaikuttavat fysikaaliset ilmiöt.”

Muutamassa vuodessa selvisi, että mielenkiinto kohdistui nykyisen sähkönsuuntaan, ja TTK:n joustavuuden ansiosta Skyttä onnistuikin painottamaan opintojaan itselleen mielekkääseen suuntaan vaihtamatta pääainetta. Opiskeluaikojensa mielekkäimmäksi kokemukseksi dekaani mainitsee tutkimusryhmään töihin pääsemisen: ”Tuntui siltä että nyt mä voin tehdä jotain näillä taidoilla ja viedä jotain juttua ihan eteenpäin. Tehdä jotain konkreettista. - - Siitä sitten johtui, etten lähtenyt niinsanotusti tehtaaseen töihin, vaan jäin tänne taloon.”

Hän kuitenkin muistuttaa, että kaikille omalta tuntuva tutkimusryhmä ei osu eteen sopivasti opintojen aikana. ”Onhan se aika sattumanvaraista. Sattuuko osuaan oikeaan ympäristöön sopivalla hetkellä niin, että ryhmän tarpeet ja oma mielenkiintoprofiili kohtaa ja mätsää.”

”Saadaanko vielä yksi kalja tänä iltana”

Opiskelijaelämä kuuluu olleen hie-
man erilaista Skytän nuoruudessa. ”Oli hyväksytty tosiasia, että opiskelija on köyhä kuin kirkonrotta eikä hänellä oletettukaan olevan aineellisia hyödykkeitä välttämättömyystarvikkeiden lisäksi. Sosiaalinen ympäristö lähti siitä että näin ollaan ja kun kaveritkin teki samalla

tavalla niin ei päässyt syntymään sosiaalisia paineitaakaan.”

Keskiverto-opiskelijan rahatilannetta kuvasi se hetki loppuillasta, kun ”käännettiin vielä taskut nurin ja laskettiin kolikot, että saadaanko vielä yksi kalja tänä iltana. (Ilmiö on toki tuttu nykyopiskelijallekin. Toim. huom.) Koetettiin mennä kitkuttua sillä mitä on ja sitten noin [180 opintopisteen] jälkeen, kun alkoi olla jotain ammatillista osaamista, menttiin töihin.”

Dekaani näkee ongelman siinä, että nykyopiskelijat levittävät opintojen alusta asti energiaansa laajalle alalle eivätkä aina malta keskittyä opiskeluun töissäkäynnin, sosiaalisen median ja muiden rientojen ohessa. Hän lähettääkin opiskelijoille terveisiä pyynnön muodossa: ”Opiskeluaika on kuitenkin varsin rajallinen aika ihmisen elämässä. Suosittelisin ihan omankin kokemukseni valossa varaamaan kolmesta neljään vuotta, jolloin opiskelu olisi elämässä se pääasia. Sen jälkeen koulun painoa voi perustelustikin vähentää, kun se homma on jo keskeisiltä osiltaan valmis. Ainakin pitää tuntea omat resurssinsa: jos käytössä on X yksikköä voimavaroja niin niitä ei pidä mennä hajottamaan liian moneen kohteeseen.”

”Kaikennäköisiä yhdistelijöitä tarvitaan”

Aalto-yliopistoon siirtymisen ei Skytän mukaan pitäisi riviopiskelijalle paljon näkyä. ”Samat luennoitsijat opettavat samoja sisältöjä, jotka varmasti tulevaisuudessaakin uudistuvat omalla ominaisella tahdillaan. Opiskelijalla pitäisi olla opiskelumahdollisuuksia ja oppiaineita, jois-

” Ainakin pitää tuntea omat resurssinsa: jos käytössä on X yksikköä voimavaroja niin niitä ei pidä mennä hajottamaan liian moneen kohteeseen.

sa sitten on innostavia opettajia. Sen, miten opettajat ovat järjestäytyneet hierarkkisiin rakenteisiin, ei pitäisi opiskelijaa hirveästi heilauttaa. Paitsi ehkä juuri liikkumismahdollisuutena.”

Entistä vapaampi liikkuvuus Aaltoyliopiston koulujen välillä tukee dekaanin mukaan myös työelämään sijoittumista. ”Nykymaailmassa on oleellisesti enemmän tarvetta ihmisille, joilla on monipuolista osaamista. Kyllähän edelleenkin tarvitaan niitä, jotka ovat erikoistuneet hyvin suppeasti yhteen asiaan, mutta enemmän kyllä suhteessa tarvitaan niitä, jotka tietävät laajasta alasta vähemmän ja osaavat sitten soveltaa ja yhdistellä kokonaisuuksia.”

”Niissä on joku juttu, joka on tehty jossakin paikassa”

Vanhemmalle riviopiskelijalle Skyttä lie-
nee jäänyt mieleen nimenomaan väri-
käistä Havaiji-paidoistaan. ”Niitä on ke-
rätty milloin mistäkin. Nämä liittyvät
yleensä johonkin aikaan, paikkaan ja ta-
pahtumaan, kun olen reissun yhteydes-
sä ostanut paidan matkamuistoksi. Sitten
totesin, että sen sijaan että keräilisi näitä
kaappiin niin niitä voi myös käyttää tääl-
lä, mikä on ihan relevanttia sillä matkat
ovat usein myös liittyneet jo-
tenkin tähän kouluun.”

Kuvan paita on ostettu
konferenssimatkalla
Havaijilta.

Sössö testaa: Menneisyys

Teksti: Anna Mannila
Kuvat: Juulia Suvilehto

*Historiateeman kunniaksi Sössön toimitus lähetti
iskuryhmän aikamatkalle menneisyyteen.*

60-luku

"Mitä silloin 60-luvulla oli?"

"No kato Wikipediasta."

"No oli silloin ainakin hippejä, ja Beatles,
ja kylmä sota..."

Sössö kiittää

- + hyvä musiikki
- + vapaa rakkaus
- + Arpanet

Sössö moittii

- ydinaseuhka
- Berliinin muuri
- kommunistinen Kiina

"Äiti, millaisia vaatteita 70-luvulla käytettiin?"

"No, mikroshortseja ja maksitakkeja, ja
pitkiä nahkasaappaita.

"Mitä, yhtä aikaako?"

"Joo, ja sitten leveälahkeisia housuja ja
tiukkoja trikoopaitoja."

Sössö kiittää

- + naisliike
- + kognitiotieteen synty
- + C-kieli

Sössö moittii

- mauttomat vaatteet
- rumat talot

70-luku

90-luku

"Tajusin just, etten tiedä mitään 80-luvusta, paitsi että silloin oli ihan hirveitä vaatteita., googlaanpa sen..."
 "... hyi saatana."

Sössö kiittää

- + MINÄ
- + IRC
- + Never gonna give you up
- + MacGyver

Sössö moittii

- takatukka
- olkatoppaukset
- AIDS

"Ysärille on kyl pakko saada napapaita."
 "Ysäri! Spice Girls ja tolppakengät, ja muis-
 tatko sä ne semmoiset tatuontikaulakorut?"
 "Joo!"
 "Ne oli ihan hirveitä."

Sössö kiittää

- + lapsuusmuistot
- + WWW, Linux
- + lätkän MM -95
- + SIKfuksit10

Sössö moittii

- ysäritukka
- Scooter
- lama

80-luku

Kohti tulevaisuutta!

Sössö testaa Aallon pääsykokeet,

Kirjoittajat: Jussi Ekström
(HSE), Anna Mannila
Kuva: Joni Orponen

osa 2

HSE: tappio

Joudun suureksi surukseni myöntämään, että Aalto-yliopiston kauppakorkeakouluun on (ainakin allekirjoittaneen) varsin haastavaa päästä sisään lukematta yhtäkään pääsykoekirjaa. Tai no myönnettäköön, että luin kyllä kansantaloustieteen kirjan kerran läpi huvikseni kesällä 2009. Sisään pääsyn kannalta olin laskenut kaiken toivoni matematiikan varaan, mutta kun- kas ollakaan tänä vuonna matematiikka ei kuulunut lainkaan pääsykoealueeseen. Syyksi kuulin, että pääsykoekirja ei ehtinyt loppuvuodesta tarpeeksi ajoissa painosta ulos. Jouduin siis luottamaan vain ja ainoastaan aineisto-osuuteen ja aina yhtä hyväksi havaittuun puhtaaseen tuuriin. Merkittävistä ponnisteluista ja keskinkertaisesta tuuristani huolimatta jäin äärimmäisen niukasti (vain noin 20 pistettä sisään pääsyrajasta) ilman opiskelupaikkaa.

Lopputulokset

Yksikään Sössön toimittaja ei päässyt tänä keväänä sisään Aalto-yliopistoon. Yksi johtopäätös, jonka tästä voi vetää, on ettei tänne ole varsin triviaalia tulla valituksi. Toimitus onnittelee itseään, että opiskelupaikka on jo taskussa ja muistuttaa muitakin, ettette täysin urpoja taida olla, jos tänne asti olette päässeet. Jos haluat vaihtaa linjaa tai koulua, toimitus suosittelee lukemaan pääsykokeisiin ja eritoten käymään niissä. Onnea fukseille!

Edellinen osa ilmestyi Sössössä 3/10.

Tässä joukkiossa ei istu Sössön (nykyisiä) toimittajia

Kesäloma duunissa

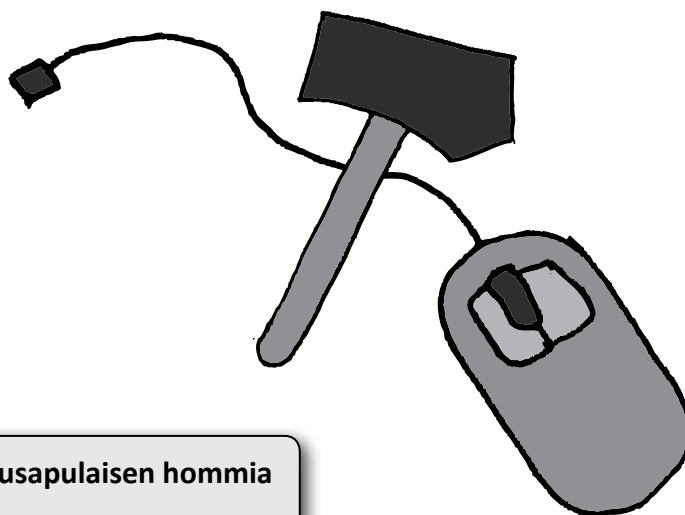
Toim. Olli Pirttilä

Kesä"loma" on ohi, ja raskaalle koulutielle paluu on todellisuutta. Kysytään kiltalaisilta, missä hommissa kesä on vierähtänyt?

Oikeissa töissä

Toimin OP-pohjolalla suunnittelijana järjestelmäkehityspuolella. Tehtävänä oli suunnitella ja toteuttaa halutut muutokset järjestelmiin. Työhön riitti perustietämys ohjelmoinnista, loppu koulutus tuli firman puolelta. Työ oli aika pitkälle yksin puurtamista, mutta muilta sai kyllä apua tarvittaessa. Työpaikka oli erittäin kiva. Jatkan töissä myös syksyllä ja ensi kesänä.

-Nora Nupponen

Modernin proletariaatin tunnus.

” **Pääsin ohjelmoimaan sulautettua järjestelmää max/MSP:llä, mittaamaan oman HRTF:ni (Head-Related Transfer Function), mittaamaan kaiuttimien suuntaavuutta kaiuttomassa huoneessa... kaikkea jännää siis!**

Tutkimusapulaisen hommia

Olin kesäkuusta elokuuhun töissä akustiikan labralla TKK:lla (okei, nykyään labra on signaalinkäsittelyn ja akustiikan laitos ja TKK on Aalto yliopisto). Aloitin kesäkuussa ihan pohjalta eivätkä työtehtäväni olleet mitenkään älyttömän mielenkiintoisia tai itselle palkitsevia, mutta tiesin, että tästä on vain tie ylöspäin. Myöhemmät työtehtävät olivatkin paljon hauskenpää ja opettivat paljon enemmän!

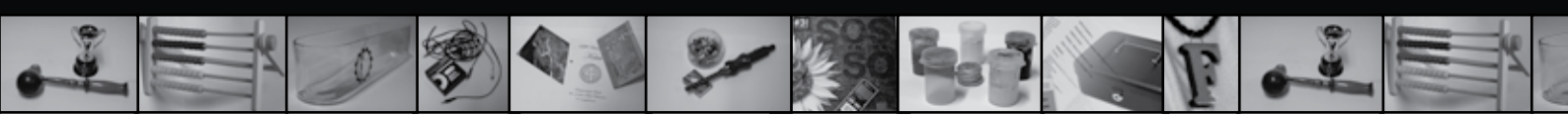
Olin koko kesän aina välillä töissä kaiuttomissa huoneissa tai niitten läheisyydessä, ja se oli ihan mahtavaa. Pääsin ohjelmoimaan sulautettua järjestelmää max/MSP:llä, mittaamaan oman HRTF:ni (Head-Related Transfer Function), mittaamaan kaiuttimien suuntaavuutta kaiuttomassa huoneessa... kaikkea jännää siis! Kesän aikana kuitenkin parasta oli työkaverit! Mahtava porukka kaiken kaikkiaan, hauskaa oli sekä töissä että tauoilla.

- Nimim. fat-niGGa

Kesäduunari

Olin kesällä töissä Inex partners oy:n Kilon logistiikkakeskuksessa logistiikkatyöntekijänä. Työnkuvani oli toimia robottia edullisempaan työvälineeseen ja kerätä päivittäiskauppatavaroita rullakoihin ja lavoille. Ensimmäisellä viikolla oli 4-5 päivän työhönperhehdytysjakso, jonka jälkeen työssä ei oppinut mitään uutta. Työ oli yksinkertaista, eikä vaatinut sen suurempia älyllisiä ponnisteluja.

- Nimim Gonakerääjä

Kähmypaljastuksia!

Koonnut: Anna Mannila

Kuvat: Juulia Suvilehto

Toimikuntien puheenjohtajat ynnämuut tärkeilijät norsunluutornista kuuluttivat vastauksia seuraaviin kysymyksiin:

- 1. Toimikuntasi ja sen tarkoitus?**
- 2. Mikä on toimikunnassasi kivointa? Entä tunkeinta?**
- 3. Miksi minun pitäisi tulla juuri sinun toimikuntasi toimariksi ja millaisia tyyppejä haette?**

Laura Korhonen ja Tuukka Lahti – Rahteerit

Rahastonhoitaja, tai tuttavallisemmin rahis on yksi yhdistyksen kolmesta pakollisesta virasta (puhiksen ja sihteerin ohessa). Rahiksen tehtäviin kuuluu killan rahoista huolehtiminen ja sen vaihtaminen, ettei niitä tuhleta turhuuksiin.

Vuoden mittaan rahis huolehtii laskujen ja raha-anomusten esittelystä hallituksen kokouksissa ja niiden maksamisesta ajallaan, killan käteisliikenteestä, maksujen perimisestä sekä tietenkin kirjanpidosta. Rahiksen suurimpia yksittäisiä tehtäviä ovat alkuvuodesta talousarvion laatiminen yhdessä muun hallituksen kanssa, välitilinpäätös syksyllä ja tilinpäätös vuodenvaihteessa. Tämän lisäksi perinteisesti kahden ja kolmen vuoden takaiset rahikset ovat toimineet myös tilintarkastajina.

Sihteerin pääasiallinen tehtävä on laatia pöytäkirjat hallituksen ja valtuuston kokouksista. Tämän lisäksi sihteeri vastaa useimmiten killan arkistosta sekä tekee mm. kiltis-päivystyslistat ja hoitaa hallituksen juoksevia asioita.

Rahis ja sihteeri eivät kuulu mihinkään toimikuntaan, mutta muodostavat yhdessä ns. rahteerin. Rahteerit virkistyy vuosittain vanhojen rahteerien kanssa, saaden samalla runsaasti hyödyllisiä neuvoja edeltäjiltään. Tämän lisäksi Otaniemen rahastonhoitajat ovat tehneet jo useamman vuoden ajan tiivistä yhteistyötä järjestäen kaikenlaista kivaa tekemistä. Sihteeri puolestaan pääsee ylioppilaskunnan epävirallisen Viestintätoimikunnan kautta viettämään aikaa muiden kiltojen sihteereiden, päätoimittajien, tiedottajien sekä muiden viestinnästä vastaavien toimijoiden kanssa.

Antti Jaakkola – Viestintätoimikunta

1. Viestintätoimikunnan vastuulla on tiedonvälitys monella eri tasolla. Toimikunta tiedottaa kiltalaisia tulevasta tapahtumista viikottaisella jäsensähköpostilla ja kiltahuoneen ympäristöön ilmestyvillä mainoksilla, ylläpitää killan nettisivuja, käytössä olevia sähköpostilistoja, kuvagalleriaa ja kiltahuoneen ja toimiston ympäristössä olevia tietokoneita.
2. Kivointa on itsensä toteuttaminen! Mainoksia ja nettisivuja tehdessä ja tapahtumia kuvatessa on yleensä todella vapaat kädet. Tunkeita on ehkä hetkittäinen kiire joidenkin asioiden kanssa.
3. Toimikunnassa on tarvetta todella monenlaiselle osaamiselle – olet sitten kulmakunnan kovin koodari, seudun ylistetyin graafikko, ahkeraakin ahkerampi valokuvaaja tai muuten vain kiinnostunut toimikuntaa koskettavista asioista, sinua tarvitaan. Osaaminen ei myöskään ratkaise kaikkea, innostunut asenne on tärkeintä!

Paula Jukarainen – Fuksitoimikunta

1. Toimikunnan tarkoitus on huolehtia ensi kädessä killan fuksikasvatuksesta ja sen organisoinnista muiden toimikuntien tai yhdistysten kanssa.
2. Kivointa on ehdottomasti kaikki! Okei, ei nyt ehkä ihan, mutta ylipäänsä tapahtumien järjestäminen ja innokkaiden fuksien seurassa telmiminen nostaa väkisinkin hymyn naamalle. Tunkeinta on kiire. Riippuu tietenkin siitä, miten tehtäviä asioita delegoi ja jakaa muiden kesken. Välillä pitää pitää pää kylmänä. Toisaalta taas kivointa on silloin, kun on kiireisintä, koska silloin tapahtuu eniten jne. Aika henkilökohtaista siis...
3. Meidän pienessä toimikunnassamme toimareita on vain yksi kappale. ISOvastaavaksi kannattaa hakea tietenkin, jos on kiinnostunut fuksikasvatuksesta ja sen hoitamisesta ISOjen kautta. Homma pyörii lähinnä Teekkarijaoston ITMK:n kautta, mutta ISOvastaava auttaa usein myös kippareita erinäisten tapahtumien järjestämisessä. ISOvastaavan homma ei tosiaan ole niin kiireistä tai vaativaa kuin kipparin. Joten rohkeasti vain hakemaan kaikki iloiset ja fuksinmieliset vesselit!

Antti Rautiainen - Opintotoimikunta

1. Opintotoimikunta koostuu opintomestarista ja opintokisälleisistä. Opintotoimikunnan tehtävänä on killan jäsenten edunvalvonta tiedekunnassa. Tähän kuuluu esimerkiksi yhteydenpito tiedekuntaan (proffat ja muu henkilökunta) ja eri toimikunnissa istuviin hallinnon opiskelijaedustajiin eli hallopedeihin. Lisäksi opintotoimikunta järjestää kiltalaisille kirjamarkkinoita, kurssien välikoekertauksia, palauteryhmiä, opintoaiheisia saunailtoja ja muuta kivaa. Opintotoimikunta ylläpitää myös tenttiarkistoa (tutustu: tenttiarkisto.fi) ja jakaa killan stipendit.
2. Opintotoimikunnassa pääsee konkreettisesti puuttumaan opetukseen, sen laatuun ja järjestelyihin. Ehdottomasti kivointa on nähdä kurssien kehittyvän oman työn tuloksena. Lisäksi opintotoimikunnassa saa työskennellä paljon tiedekunnan henkilökunnan kanssa ja todeta, etteivät ne proffat niin pelottavia olekaan. Opintotoimikunnassa on todella paljon erinäköisiä hommia, joten kaikille löytyy varmasti jotain. Vanhat perinteet ovat myös kivoja, kuten minttukaakon tarjoileminen Ullanlinnamäellä laskiaisena, sekä skumpan jakaminen kiltalaisille mahdollisesti järjestettävänä Wappuna. Tunkeinta hommaa on vaikea löytää, mutta esimerkiksi välillä hallinnon byrokratian kanssa väentäminen vaatii pitkää pinnaa.
3. Mikäli koet halua kehittää kursseja ja opintoja, valvoa opiskelijoiden etua tai haluat olla kehittämässä EST/TLT -tutkinto-ohjelmia, on opintotoimikunta juuri sinulle. Haemme aktiivisia ja innostuneita toimihenkilöitä eikä toimikuntaamme hakevan tarvitse olla täydellinen opiskelija. Kähmydy OPTMK:hon!

Hallopedit eivät varsinaisesti kuulu opintotoimikuntaan, mutta hallopedien ja opintotoimikunnan työt kulkevat käsi kädessä. Hallopedit istuvat eri toimikunnista, joista alla lyhyt kuvaus. Hallopedit valitaan syksyn lopulla, joten sinunkin on mahdollista lähteä vaikuttamaan tiedekunnan hallinto- ja opintoasioihin. Tiedekuntaneuvostoon ja koulutusneuvostoon haetaan ylioppilaskunnan kautta ja muihin tiedekunnan toimikuntiin kiltta järjestää haun tulevien kähmyjen yhteydessä.

TN: Tiedekuntaneuvosto

Tiedekuntaneuvosto on tiedekunnan ylin päättävä elin, jota johtaa tiedekunnan dekaani. Tiedekuntaneuvosto päättää tiedekunnan (ja tulevaisuudessa tulevan ETA-koulun) suurista linjavoista.

KN: Koulutusneuvosto

Koulutusneuvosto keskittyy opetukseen liittyviin linjauksiin ja muun muassa hyväksyy kandi- ja ditutkinnot.

OpLaa: Opetuksen laatutoimikunta

OpLaa valvoo ja parantaa opetuksen laatua tiedekunnassa sekä jakaa tukea opetuksen kehittämiseksi.

Lisäksi ylioppilaskunnalla on suuri määrä muita hallopedvirkoja, joista lisää tietoa ylioppilaskunnan sivuilla: <http://www.ayy.fi/node/313>

Teemu Wirén - Ulkotoimikunta

1. Ulkotoimikunta pitää yhteyttä muihin (sähkö)kiltoihin Otaniemessä ja sen ulkopuolella ja tietysti myös luo uusia suhteita. Toimikunta vastaa myös vaihtareiden ja ulkomaalaisten opiskelijoiden tapahtumista ja heidän perehdyttämisestään Otaniemen kulttuuriin.
2. Uusien ihmisten tapaaminen ja otaniemestä pois pääsy tietysti myös söpöt oululaiset pojat. Tunkeinta on jos tapahtumaan ei saada osallistujia.
3. Pääset harjoittelemaan kieliä ja tapaamaan opiskelijoita ulkomailta. Saatat jopa välttää otaantumisen ja saada kavereita. Tärkeintä utmklaiselle on pärjääminen erilaisten ihmisten kanssa ja halu järjestää tapahtumia ulkkareille.

Johanna Vesterinen - Ohjelmatoimikunta

1. Ohjelmatoimikunta, tai kavereiden kesken ÄTMK, on hupitoimikunnan ja lukkareiden kombinaatio. Me siis käytännössä pidämme huolta, että kiltalaisilla on hupia järjestämällä sitsejä, saunailtoja ja bileitä.
2. Meidän toimikuntamme parhautta on ihmiset, tunkeinta taas on siivota jonkun oksennuksia aamuvuodeltä Rantsun vessasta. Toisaalta on ihan hyvä muistaa, että keittiössä on AINA parhaat bileet!
3. Meidän toimikuntaamme kannattaa tulla, jos haluaa viihdyttää muita ja siinä samalla myös vähän itseään. Lisäksi hommaan liittyy myös joitakin kivoja pikku luontaisetuja. Hupitoimikunnan emännät ja isännät ovat keskimäärin huipputyyppejä, joiden kanssa jaksaa jätkätä joka viikko erinäisiä tapahtumia. Ei ole myöskään pahitteeksi, jos jaksat valvoa pitkiä öitä ja tehdä hommia 12 tuntia putkeen. Lukkareilta ei vaa-dita laulutaitoa vaan ennemminkin kovaa ääntä, huonoja aasinsiltoja ja hyvää sitsilaulukulttuurin tuntemusta.

Hilla Pohjalainen - Sisä- ja urheilutoimikunta

1. Nimen mukaisesti huolehdimme killan sisäisistä asioista, kuten myyntitoiminnasta, kiltahuoneesta, elepajasta sekä suhteista sähkölafkaan, sekä erilaisten liikuntatapahtumien järjestämisestä.
2. Kivointa on se, että kiltiksellä ja ylipäättään sähkölafkalla pyöriessä oppii väkisinkin tuntemaan valtavan paljon ihmisiä, esimerkiksi haalarimerkkejä ja elekomponentteja kun kaipaavat muutkin kuin paatuneimmat kilta-aktiivit. Myös lafkan henkilökunta tulee tutuksi. Tunkeinta on se, että valtavan moni ihminen oppii tuntemaan minut: etenkin kahvin hetkellinenkään loppuminen kiltahuoneelta saattaa kuumentaa kiltalaisten tunteita niin paljon, että kaikki käyttävät unohdetaan sillä samaisella hetkellä, kun pahaa-aavistamaton sisäläinen astuu ovesta sisään. Vapaaehtoisessa yhdistystoiminnassa olisi mukava kuulla joskus myös sanaa "kiitos". Toimikunta ei myöskään ole se killan yhtenäisin, sillä erinimikkeiset toimarit tekevät hommansa erillään toisistaan.
3. Oma-aloitteisia! Sekä kiltahuoneella että urheilutapahtumien järjestämisessä toimareilla on aika lailla vapaat kädet, mitään ehdotonta jokavuotista toimintasuunnitelmaa ei ole. Kukaan ei välttämättä muista tai ymmärrä mainita, että kiltiksen pöytä keikkuu tai että kiltalenkki voitaisiin vaihteeksi luistella meren jäällä juoksemisen sijaan. Tällaiset pikkuasiat joutuu usein huomaamaan ihan itse.

Anna Mannila - Sössö- ja kulttuuritoimikunta

1. Toimikuntani on Sössö- ja kulttuuritoimikunta, joka pullauttaa sisuksistaan kiltalehden kuusi kertaa vuodessa. Tämä lisäksi toimikunta vastaa killan kulttuuritarjonnasta, eli kaikenlaisesta mielenkiintoisesta toiminnasta, joka ei mene minnekään muun alle, esimerkiksi leffailloista ja perinteisestä Fazer-excursiosta.
2. Kivointa Sössössä on pidellä viimein painettua lehteä käsissään tai päästä osalistumaan oman toimikunnan tapahtumaan. Ikävintä on ehkä deadline painaessa yrittää pieraista jotakin mielenkiintoista luettavaa. Usein tämäkin tosin tuottaa suurta tyydytystä, kun sen jutun sitten vihdoin saa ulos.
3. Sinun kannattaa tulla toimikuntaan, koska missään muualla et pääse näin hyvin toteuttamaan itseäsi juuri miten haluat. Journalismin ja kulttuurin nimissä voi tehdä vaikka minkälaista hauskaa: historiaan kuuluu kaikenlaista liukuvoideteistä bändin perustamiseen. Ideaalitoimittaja tai -kulttuurivastaava olisi tietenkin kirjallisesti lahjakas ja unelmataittaja graafinen multilajakkuus, mutta vaikka ei näitä attributteja täyttäisikään, kannattaa kokeilla. Tärkeintä on kiinnostus lehden tekemiseen tai kulttuuriin!

Ilkka Rekola - Yrityssuhdetoimikunta

1. Yrityssuhdetoimikunta toimii siltana killan ja yritysten välillä järjestäen yritysvierailuja ja hankkien rahallista tukea ja sponsoreita.
2. Parhaimmillaan toiminta on palkitsevaa: varsinkin kun neuvottelujen jälkeen saat puhuttua firman edustajan mukaan toimintaan tai kun kaiken tehdyn työn jälkeen kotimaan pitkä -excursio vihdoin lähtee liikkeelle lafkan pihalta, voi tuntea onnistuneensa. Aina työskentely ei kuitenkaan ole ruusuilla tanssimista ja voi myös käydä niin että kuukauden mittaisten neuvottelujen jälkeen ei käteen jääkään mitään.
3. YTMK on juuri sinua varten jos olet aktiivinen ja positiivinen persoona. Toimikunnassa pääset kanssakäymisiin yritysmaailman edustajien kanssa ja opit luovimaan business-jargonin seassa.

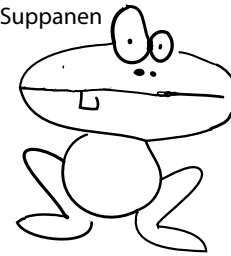
Taru Simonen - EESTEC

1. Toimikuntani Eestec LC Helsingin tarkoitus on lähettää opiskelijoita lyhytvaihtoihin ympäri Eurooppaa ja järjestää myös itse viikon mittaisia työpajoja ja kulttuuri-vaihtoja eurooppalaisille kollegoille.
2. Parasta Eestec:ssä toimimisessa on Eestec-spirit. Jengi on avaramielistä, energistä ja idearikasta. Eestecissä pääsee hyvällä porukalla järjestämään todella vaihtelevaa ohjelmaa, oppimaan ihan mielettömästi uutta ja kansainvälistyminen tapahtuu kuin itsestään. Jokaisen vaihdon myötä tulee tippa linssiin kun on liian kova paikka sanoa kaikille taas "hei hei". Tunkeinta on, että kaikki ei hoksaa miten siisti juttu tää on.
3. Muut toimikunnat keskittyy yhteen juttuun, meillä tekeminen vaihtelee projektien myötä ja kädet on todella vapaat kehittää jotain uutta. Me haetaan innostuneita, matkustelumielisiä ja avoimia tyyppejä. Jokaiseen tehtävään opetetaan, joten tärkeintä on että oot ihan kikkeissä tästä.

Vau, mikä comeback!

Koonnut: Emma Suppanen

Yleisön pyynnöstä ikikaikainen opiskelijalehtien suosikkipalsta toisten hölmöistä möläytyksistä palaa myös Sössöön. Uusia sammakoita saa ja tulee toimittaa sähköpostilla listalle sik-sosso@list.ayy.fi tai osoitteessa <http://sik.ayy.fi/sosso/> Sössön palautelaatikkoon. Suolaa kaverisi ja naura makeasti! Alkupalloiksi kokoelma parhaita lohkaisuja.

© Jorhi Lehto

On turhaa järjestää turhia tapahtumia. (SIK:in vuoden 2002 PJ Mika Isosaari)

Engel vahaa kiltahuoneen ja lehtiksen lattiat. Tämän jälkeen kiltiksellä villa-sukkaluistelua. (Sisäimestari aina silloin-tällöin vuonna 2003)

Juteltiin tuossa Isosaaren ja Variksen kanssa pari tuntia, että perkele kun on kiire ja mihinkään ei ehdi. (Sössön toimittussihteeri Tuomas Sauliala nettikahvilassa jumittamisesta vuonna 2003)

Emmi, sulla ei oo housuja jalassa. (edellisen vuoden tiedotusmestari O-P Lehto lehtiksellä vaatteita vaihtavalle FTMK:n Emmille vuonna 2003)

Siivottiin kiltahuone siistiin kuntoon ja se pysyikin ainakin kaksi päivää siinä kunnossa – oli viikonloppu. (Sisäimestari Aki Oksanen kertoi toimikuntansa kuulumisia vuonna 2003)

TLT:n opiskelu on pari ensimmäistä vuotta lähinnä matematiikkaa, fysiikkaa ja liiрумlaarumia. (Ulkomestari Outi Koski kommentoi opintoasioita vuonna 2003)

Älä tule paha matriisi, tule hyvä matriisi. (Kaikki konstit käytössä radiotekniikan kotitehtävissä kiltahuoneella vuonna 2003)

Voi vitsi kun mulla on koko ajan mielessä, et pitäis tehdä jotain järkevää. (ääni jossain taustalla kähmyillä vuonna 2003)

Mä käyn täällä joka kerta. (S3-matikan luennoitsija Kirsi Peltonen motivoi muutakin osallistumaan luennoille vuonna 2003)

Miten mä muistan pistää huomenna paidan päälle? (Ulkokisälli Venla Pentikäinen kiltahuoneella vuonna 2003)

Prujaa taikka kuole, taikka prujaa, taikka prujaa ja kuole. (Radiotekniikan kotitehtävät laulattavat kiltahuoneella 28.11.2003)

-Voinhan mä kirjoittaa mut ilman mitään aikataulua.

-No ei tolle jutulle oo mitään aikataulua, kunhan on kahden viikon päästä valmis. (Kiltiksellä keskustelua Sössöön kirjoittamisen ihanuudesta vuonna 2005)

Mä heräsin kuudetta kertaa samalta luennolta ja aloin melkein itkeä, kun mä olin vielä siellä. (Vuoden 2005 apusösö Anne Myller tutustumassa työpsykologiaan)

Olihan siellä niitä hyvännäköisiäkin tyttöjä, jotka ei ole mukana kiltatoiminnassa. (Tuomo Malkamäki muistelee vuonna 2005 fuksikursiota)

Jos mä vaikutan hieman omituiselta, se johtuu siitä, että mä olen humalassa. (Vuoden 2005 pj Valtonen lounaalla kello 12.00)

Vittu, mä tunnen itteni nyt afroditeksi. (Silloinen hovimestari Otto Palonen vuonna 2003)

den 2007 killanvaihdossa käveltyään sisään pelkkä pyyhe päällään)

Nieleminen on niin yliarvostettua; kunkunkansi auki vaan ja suoraan alas. (HTMK:n jäsen '07 Hesarin approssa)

Miks kaikki täyttää just tänä vuonna vuosia? (Tiedotusmestari hallituksen kokouksessa vuonna 2007)

Bonus! Tuoretta tavaraa

-Kysy Lauralta, Laura on tavannut Jaakon.

-Eikö Laura osaa lukea suoraan?

-Häh. (Fuksikapteeni Tuomas Kiuru ja sisämethuri Hilla Pohjalainen 2010)

-Okei, työ nyt ootte tässä, mutta minne ne fuksit on kadonneet?

-No on tuossa tuo parrakas.

-Jaa, mutta sillä on nyt nätimpää seura.

-Niin on. (Sisäimestari Pohjalainen ja SIKin isot T-illassa 2010)

Tentissä mulla on kynä, paperi ja MINÄ. (Eräs isäntä Ahvenainen)

Mullois tossa hyvä reikä. (Hovimestari Vesterinen kiltahuoneella 2010)

Nyt mä tiedän, miltä miehistä tuntuu kun ajatukset ei pysy päässä. Mun aivot juoksee eikä mun ruumis pysy perässä. (Naurustaankin tunnettu Sallamaria Iltanen)

Historian siipien havinaa

Teksti: Janne Lahdenperä

Kuvat: Mikko Kaasalainen, Ville Saarinen

Silloin tällöin elämässä on mukava istua alas ja muistella menneitä. Kiltamme täyttää ensi keväänä 90 vuotta, joten historian tarkastelu alkaa taas olla ajankohtaista.

Onneksi killan 75 ensimmäistä vuotta on ansiokkaasti dokumentoitu vuonna 1996 ilmestyneeseen historiikkiin, josta poiminkin tähän muutamia enemmän tai vähemmän hauskoja sattumuksia Sähköinsinöörikillan historiasta. Lisää voi itse kukin käydä lueskelemissa SIKarihuoneesta löytyvästä painotuotteesta.

Juhlia

Juhlia killassa on aina osattu järjestää. SIK:n ensimmäinen vuosijuhla pidettiin vuonna 1925 ja 40-luvulta lähtien sitä alettiin kutsua nimellä Potentiaalin Tasaus, koska juhlan pääasiallisena tarkoituksena oli huolehtia siitä, ettei ahkerien kiltalaisten potentiaali päässyt nousemaan vaarallisen korkeaksi.

Virallisten juhlien lisäksi on toki aina järjestetty paljon muutakin ohjelmaa aina saunailloista tanssiaisiin. Mikäli killan tarjoamat tapahtumat tai tentin rasitusten kumoaminen eivät sopineet ajankohtaan, saatettiin järjestää vaikkapa jääkauden päättymisen kymmentuhatvuotisjuhla. Tapahtumissa myös osattiin nauttia virvokkeita, tästä todisteena eräältä 60-luvun vuodelta löytynyt tilastotieto oluen kulutuksesta killan tapahtumissa: 2448 pulloa, minkä lisäksi oli nautittu noin 35 litraa muita alkoholijuomia.

Myös uusia juhlaperinteitä syntyi vuosien varrella, tässä esimerkiksi historiikista löytyvä kertomus Oikosulkubileiden synnystä: "Vuonna 1981 järjestettiin 3A:n alakerrassa, nykyisen Polyteekkarimuseon tiloissa, riehakkaat toogabileet, joiden seurauksena 3A:n ala-aulassa suuri ikkunalasi vaihtoi olomuotoaan ja siivoojat pääsivät ylitöihin.

Tästä viisastuneena päätettiin juhlien järjestäminen siirtää fukseille, ja vuodesta 1982 vanhemmat tieteenharjoittajat ovat vuosittain saaneet nauttia syksyisin fuksien alusta loppuun järjestämästä Oikosulusta."

Excursioita

Jo melkein perustamisestaan asti on SIK järjestänyt opintoretkeä jäsenilleen. Ensimmäinen muistiin merkitty excursio suoritettiin vuonna 1924 ja se suuntautui Kymintehtaille ja Inkeroiseen. Tietävästi matkan tuloksiin sisältyi muun muassa tutkielma aiheesta "Erikoisissa olosuhteissa muodostettu käyntiinpano- ja varolaitekytkentä Inkeröisten puuhiomakoneita käyttäville induktiomootoreille".

Myös ulkomaan excursioita on killan historiassa järjestetty useita ja matkat olivat varmasti hyvin opettavaisia, kuten tästä vuoden 1961 Keski-Euroopan

excursion matkaraportista voidaan päätellä: "Sveitsissä käytiin ihmettelemässä Marsalkka Mannerheimin monumenttia. Ranskassa oli harrastettu yogaa, Eiffel-torni oli todettu korkeaksi ja Riemukaaresta oli löydetty iso reikä. Törmäty oli myöskin liikenaisiin, jotka eivät olleet antaneet edes kuvata ilmaiseksi."

Nykyisistä ulkomaanmatkoista perinteisimmäksi on muodostunut jokasyksyinen fuksiexcursio. Matkan juuret ulottuvat vuoteen 1970, jolloin muutama killan politisoitumiseen ja excutoiminnan vähäisyyteen kyllästynyt fuksia päätti järjestää matkan Tukholmaan. Koska matka oli hauska ja onnistunut, päätettiin se järjestää seuraavana vuonna uudestaan ja näin syntyi jo 40 vuotta kestänyt FXQ-perinne.

Tempauksia ja projekteja

Sen lisäksi, että kiltalaiset ovat sankoin joukoin osallistuneet ylioppilaskunnan projekteihin, on SIK myös kunnostautunut ihan omilla tempauksillaan. Esimerkiksi vuonna 1968 sähköteekkarit järjestivät ison kulkueen Helsingin keskustan läpi ja veivät pääministeri Koivistolle julkilausuman, jossa vaadittiin sähköveturien valmistuksen pitämistä kotimaassa.

Tempaistu on myös ihan kotoisessa Otaniemessämme, vuonna 1993 IK ja SIK hankkivat Rantasaunalle uudet kiukaat. Tästä kulttuuriteosta on historiikkiin kirjoitettu seuraavaa: "Vanhojen kahden tilalle hankittiin kolme kiuasta ja vastaavaa rinnankytkentää ei Sähkötarkastuskeskus ollut tavannut muualla Suomessa." Samana vuonna myös vihittiin käyttöön sähkösaston viereinen Ossinlampi, lammen nimi tosin tuli täytenä yllätyksenä lampea vihkimään saapuneelle Ossi Törröselle.

Muuta sekalaista arkistojen uumenista

Historiikki sisältää myös paljon kaikkea kiinnostavaa nippelitietoa historian varrelta. Esimerkiksi SIK:lle oli 1920-luvulla hankittu radiolaitte, jonka 10.5.1926 tehdystä kalusteluettelosta löytyy muun muassa 4 kappaletta eristysnuppeja ruuveineen, kirkasta kuparijohtoa 0,8 mm noin 150 grammaa ja yksi kynttilä. Vieläköhän nykyään killan varastoinventaario on yhtä tarkka?

Myös historiikista esiin nousevat killan ongelmat tuntuvat hyvin tutuilta nykyäänkin, vai mitä sanoisitte seuraavasta: "50-luvulla kilta kasvoi yli 300-jäseniseksi ja kaikkia killan jäseniä oli vaikea saada aktivoitua mukaan killan toimintaan." Tutulta kuulostaa myös toinen lainaus samalta vuosikymmeneltä: "Yleisin syy opintojen venymiseen oli työskentely opintojen ohella."

Kohti tulevaisuutta

Killan seuraava historiikki kootaan mitä todennäköisimmin kymmenen vuoden päästä järjestettävään satavuotisjuhlaan. Kymmenessä vuodessa ehtii tapahtua hyvin paljon, mutta vain se muistetaan, mikä on merkitty mustiin. Joten olkaa ahkeria ja dokumentoikaa kokemuksianne teekkarielämästä, jotta tulevien historiikkien tekijöillä olisi materiaalia mistä ammentaa. Tämän päivän nykyhetki on tulevaisuuden historiaa.

Ja kyllä niitä jälkiä itsestään voi jättää Otaniemen ulkopuolellekin, esimerkiksi Göteborgin sähkön laulukirjassa Sähkösanoma-kappale esiintyy nimellä "Markos visa", syytä tähän voi kukin ihan itse miettiä.

Kirjoittaja toimi killan historian tutkijana vuonna 2008.

Ei mikään reissuvihko vaan laulukulttuurihistorian merkkiteos!

Joonas Helistén

Teekkarilaulujen alkuperä ja tarinat ovat kiehtoneet kirjoittajaa fuksista lähtien. Mitä enemmän olen asiaan perehtynyt, sen jännemmäksi nippletiedot ovat käyneet. Tiesitkö, että muun muassa "Sähkösanoman" hyräily natsisaksassa olisi tuottanut kuolemantuomion? Laulu on tehty 40-luvun muotitanssi "Lambeth walk":in melodiaan, jonka Hitler julisti tiukasti pannaan. "Ikuisen teekkarin laulun" melodia on puolestaan lainattu karjalaisesta kansanlaulusta "Kun minä kotoani läksin". Entäpä tiesitkö, että yleisenä tekniikan opiskelijan lempinimenä käytetyn Teemu Teekkarin nimi tulee samannimisestä sikermästä, jonka 1930-luvulla PO:n silloinen orkesterinjohtaja kokosi ja sovitti sitseille ryyppysikermäksi? Olisitko arvannut, että alun perin "hyvät ystävät" eivät nostaneet maljoja sankarille, vaan vuorimiesten suojeluspyhimykselle Kasperille?

Tänä syksynä SIKläisille tuttujen ja vähän tuntemattomampienkin laulujen ja lisäsäkeistöjen salat kaivellaan esille, ja ne painetaan yksien kansien sisään. Killassa on vuoden alusta lähtien ollut vireillä laulukirjaprojekti, jonka päämääränä on luoda SIK:lle jäsenistönsä näköinen sitsilaulujen raamattu. Materiaalia kirjaa varten on kerätty pitkin vuotta haastatteleamalla niin uudempaa kuin vanhempaakin SIKkiläispolvea, kaivelemalla tarinoita laulujen takaa ja miettimällä kirjan ulkoasua. Syksyn aikana projektin tuotos ottaa viikkoa enemmän lopullista muotoaan, mutta vielä ehtii mukaan vaikuttamaan!

Killan sivuilta löytyy kilke, jossa kuka tahansa voi esittää kirjaan painettavaksi esimerkiksi omaa suosikkibiisiä tai -lisäsäkeis-

töä. Vaikkei sitä kilkkeessä suoranaisesti sanotakaan, saa siellä antaa myös ehdotuksia kirjan nimeksi tai vaikkapa näkemyksiä kirjan ulkoasusta. Mielenpisteet fuksista vaariin ovat kaikki erityisen tärkeitä! Myös muunlainen apu on tervetullutta. Löytyykö sinulta esimerkiksi hauskoja valokuvia sitseiltä, joita voisi käyttää kirjan kuvituksessa? Entä pidätkö piirtämisestä, ja haluaisit ehdottomasti piirtää esimerkiksi johonkin tiettyihin biiseihin sopivaa kuvitusta? Löytyykö sinulta hauskoja kaskuja tai tarinoita, jotka liittyvät SIKläiseen laulu- tai sitsikulttuuriin? Pyrkiikö sisäinen AD:si ulos kuorestaan ja haluaisit ehdottomasti päästä taittamaan tätä SIKläisen laulukulttuurihistorian merkkiteosta? Mikäli vastasit johonkin kohtaan "KYLLÄ!" (tai edes "ehkä"), ole kiva, ja ota yhteyttä SIK90-toimikuntaan!

SIK:n tuleva laulukirja ei ole lista peräkkäinladotuista Comic Sansilla kirjoitetuista puhkikuluneista ralleista reissuvihkossa. Se on pala elävää sähköteekkarimaista laulukulttuurihistoriaa biiseineen, kuvituksineen ja tarinoineen. Sitä valmistetaan ja hiotaan suurella tunteella ja rakkaudella. Valmista tuotosta on takuuvarmasti ilo hypistellä, lukea ja laulaa. Tämän rakkauden hedelmän laskettu aika on helmikuussa 2011, jolloin laulunystävien piinaava odotus palkitaan. SIK:n laulukirjasta tulee timantti, ja se on jokaisen mielipiteensä antaneen ansiota. Muista vaikuttaa!

Syksyisin terkuin,
SIK90-toimikunnan puheenjohtaja Sini

Jukeboksi erosi SIKistä!

SIK:n ja KIK:n intohimoinen rakkaussuhde ei tosiaankaan rajoitu ainoastaan maan kyntämiseen ja puheenjohtajien heittämiseen kaksoisvoltilla kierteen kera Ossinlampeen. Vuosi toisensa jälkeen niin SIKkiläisten kuin KIKkiläistenkin pienet jäynämielet nousevat onkaloistaan tekemään valtiovaltaakin ilahduttavia kepposia rakkailla tovereilleen. Seuraavassa muutamia otoksia vuosien varrelta. Vuosien 2010 ja 2011 kepposet odottavat jo jäynämieliään, paikka historiankirjoissa niille on jo varattu.

Vuonna 1997 Sähköinsinööriilta päätti ilahduttaa Koneinsinööriä omalla jukebokilla. Eräs SIKiläinen piiloutui KIK:n kiltikselle odottelemaan iltahämäriä jolloin hän päästi loput sähköjen iskujoukosta sisään. Jukeboksi valettiin totta kai betonista (lue: mahd. painava) keskelle kiltahuonetta. Jukeboxin sisään asennettiin musiikintoistokone, joka alkaisi soittamaan SIK-hymniä ensimmäisen koneinsinöörin tullessa aamulla kiltahuoneelle. Hyvä idea toimikin vallan mainio, mutta SIKkiläisten huonoksi onneksi päivän ensimmäinen KIKkiläinen oli pitkän illan kulkija etsimässä nukkumapaikkaa aamun pikkutunneilla. Tästä syystä hymni ei enää raikunut aamulla kansan vallatessa kiltahuonetta. Yön kulkijan yönien laadusta ei kukaan ole saanut tietoa tähän päivään mennessä.

Vuosituhanneen alkuvuosina, hevosen vuonna 2002, sähköinsinöörit päättivät ilahduttaa Otaniemen töihin tulevia ihmisiä vaaleanpunaisen porukan kustannuksella. Koneosaston katolle oli yön aikana tuotu pesukone, jonka vieressä mallinuk-

ke vaaleanpunaisissa ja alla suuri lakana jossa teksti: "Jäikö valkopyykkiin jotain punaista".

Vuonna 2008 Koneinsinööreillä välähti. Muunkin kansan suosiossa olleen Eroa kirkosta -nettisivun innoittamana KIK:n jekkuilijat päättivät tehdä nyt ensimmäistä kertaa sähköinsinöörin jäsenille helpon tavan erota valkoisesta killastaan. Alustavana työnä tehtiin nettisivut mallia: "Eroa SIKistä". Otaniemen tietoisuuteen nettisivu saatettiin suurella banderollilla, joka tietenkin kiinnitettiin roikkumaan sähkötalon katolta, ulko-oven yläpuolelta. Eroilmoitukset nettisivulta ohjattiin suoraan Sähköinsinöörin hallituksen sähköposteihin. Silloinen hallitus on vaitonainen eroilmoitusten määrästä, mutta huhun mukaan TKK:n tarjoamaa sähköpostitilavuutta jouduttiin laajentamaan "suuren viestiaktiivisuuden" johdosta. Koneinsinöörit voittivat tällä keikalla myös Otaniemen jäynäkilpailun vuosimallia 2008.

Historian hulvattomista jäynistä huolimatta parhaat naurut ovat vielä nauramatta: koneinsinöörin kiltahuone odottaa jo sähköistä varausta, toisaalta kannattaa olla varuillaan, ettei teitä tulla jäynäämään (jos jäynää ei ole tekeillä jo tällä hetkellä selkäsi takana).

Kirjoittaja: Hilja Ankka

Maksettu mainos ja muuta kulttuurituubaa

Teksti: Panu Simolin

Kuvat: Promomateriaalia

Tehäväni on vastata killan kulttuuritarjonnasta. Teidän onneksenne olen kuitenkin aivan kuutamolla sekä peruslais- ka. Näin ollen olisi kaikkein parasta, jos ottaisitte minuun yhteyttä kun saatte ideoita. Seuraavassa kuitenkin joitain miet- teitä tulevasta: toisin sanoen maksamaton mainos. Lokakuussa on mahdollisuus kokea jotain ainutlaatuista. Kinopolissa näy- tetään kaveriporukalla kyhätty 40 minuutin pituinen elokuva. Sen tyylilaji on farssi ja se kertoo kahdesta tavallisesta miehen- alusta, itsensä löytämisestä ja mistäs muusta kuin rakkaudes- ta. Elokuvan pääosissa nähdään SIK:n yrityssuhdevastaava **Timo Kerola** ja TTY-fuksi **Tony Leppäkoski**. Sivuosista mainittakoon: **Tuomas Ruotsalainen** As:lta, **Klaus Castrén** Tutalta ja allekir- joittanut. Samat nimet ovat myös vahvasti edustettuina kame- ran toisella puolella. Elokuvan on esimerkiksi ohjannut Tuomas Ruotsalainen. Kaikille epäilijöille tiedoksi että kuvanlaatu on HD ja muutenkin pätkän hinta/laatu -suhde on kohdallaan. Vaikka myönnettäköön, että tekijöillä on ollut pilke silmäkulmassa.

Mitä tällainen sitten maksaa? Suoraan elokuvaan liittyvät kustannukset olivat yhteensä 200 euroa, siis esimerkiksi bensat ja härän veri. Suurin osa rekvisiitasta lainattiin tai askarrettiin. Harrastuksena elokuvaaminen on kallimpaa. Käyttämäämme kameraan on sijoitettu noin 700 euroa (mikrofonin lainasim- me jostakin). Lisäksi editoimiseen tarvitaan suhteellisen teho- kas tietokone. Tietenkään nämä muutamat ropokset eivät ole mitään verrattuna siihen hien määrään, jonka tiimimme on hi- koillut. Projekti alkoi kesäkuussa 2009 ja loppui virallisesti syys- kuussa 2010. Yksittäisten henkilöitten työunnit pyörivät 500 paikkeilla.

Elokuvan tapahtumat sijoittuvat pitkälti Etelä-Suomeen ja mukaan mahtuu mafia. Elokuvan nimi on **Pieni pala taivasta** ja se tulee ensi-iltaan 13.10. Elokuvan juonta kuljetetaan pit- kälti dialogin perusteella ja dialogi saisi olla luontevampaa. Näyttelijäsuoritukset ovat hyviä kun vain muistaa ottaa huo- mio, että näyttelijät ovat amatöörejä. Elokuvan tekninen puoli, erityisesti tehosteet, on hiottu erinomaiseen kuntoon.

Takaisin siihen mistä tällä kulttuuripals- talla oli tarkoitus puhua. Eli jos sinä, hyvä lukija, löydät jonkin kivan elokuvan, teat- teriesityksen tai vaikkapa keikan Tavastialla, kerro siitä minulle niin koetaan se kiltaporukal- la. Minuun saa yhteyden irtissä **Jinchu @ IRCnet** tai **psimolin@cc.hut.fi**.

Muun muassa tällaista elokuvassa *Pieni pala taivasta*

Kirja-arvostelu: Terry Pratchett – Nation

Terry Pratchett on tunnettu hullunkurisista ja päättömistä ai- kuisten kirjoista. 2008 häneltä julkaistiin nuortenkirja, joka kan- taa nimeä *Nation*. Minä ainakin löysin kirjasta jotain koskettavaa. Se on nerokas ja syvälinen kertomus vääryydestä, ihmisyydes- tä ja kasvamisesta – kasvamisesta tiettyihin aukkoihin. Joku on joskus sanonut että minä vedän asiat liian överiksi. Tässä kirja- sa asiat on viety aivan uudelle tasolle – kuitenkin ilman sitä pa- haan lapsellista katkua, joka minun juttujani usein vaivaa.

Tarina alkaa suuresta hyökyaallosta, joka pyyhkäisee lä- hes kaikki ihmiset pois *Nation*-nimiseltä valtameren saarelta. Samainen aalto heittää erään purjelaivan samaiselle saarelle. Kaikki laivassa olleet kuolevat – lukuunottamatta eurooppalais- ta teinityttöä. Saaren asukkaista selviää vain teinipoika. Jotta juoni ei olisi liian selkeä, saarelle saapuu pikkuhiljaa alkupe- räisasukkaita ympäröiviltä saarilta. Myös muutama eurooppa- lainen tulee sotkemaan suunnitelmia.

Arkipäivän ongelmien ja jälleenrakentamisen ohessa – ikäänkuin vahingossa – kehitetään jonkinlaisia versiota nykyi- sen demokratian osista.

Miljöö on tosiaan *Nation*-niminen saari tässä maailmassa. Ajanhetki lienee 1800 jaa. Juoni etenee keskimäärin rauhal- lisesti, mutta sitä ryhdyttää toiminnallisemmat jaksot jotka tempaavat mukaansa. Kirjan henkilöt ovat todella aidon oloisia, ainoa häiritsevää piire on että kaikki ovat hyviä. Hyviä siinä mitä tekevät. Omat kokemukseni tosimaa- ilman ihmisistä on opettanut, että ihmiset mokaavat useammin.

Kaiken kaikkiaan kirja oli mahtava lukukoke- mus ja tiedän myös muutaman muun kulta-aktii- vin pitäneen siitä. Suosittelenkin kirjan lukemis- ta, jos opiskeluiltaan vaan malttaa.

Historian siipien havinaa – Aalto-hengessä

Teksti ja kuvanmuokkaukset: Jussi Ekström

Tavataan sanoa, että voittajat kirjoittavat historian. Aalto-yliopisto on epäilemättä todellinen voittaja ja täten tiettyjä muutoksia historian merkkitapahtumiin on luonnollisesti luvassa. Nyt vihdoinkin myös rahvaalle paljastuu kuinka Aalto-henki on kytenyt ihmisissä jo kauan aikaa ennen kuin se roihahti täyteen liekkiin yliopistomme merkeissä! Näistä kuvista saatte hieman esimakua uudesta menneisyydestämme.

Très bien!

Kylttyyrimatka Ranskanmaalle

Ohi ovat ne ajat, kun lentomatkustamisesta joutui maksamaan itsensä kipeäksi. Nykyään Pariisin kaltaisiin hulppeisiin lomakohteisiin lentäminen kustantaa halvimmillaan noin 40 euroa per suunta: näin ollen jopa kaikenkarvaisilla persaukisilla kaljaveikoilla on varaa irtautua arjen harmaudesta Suomen maaperällä ja kääntää nokka kohti uusia seikkailuja. Täytyy kuitenkin huomauttaa, että persaukisilla kaljaveikoilla en missään nimessä viittaa huippusivistyneeseen matkaseurueeseemme.

Kolmihenkinen koalitiomme lähtee reissuun Helsinki–Vantaan maalaislentokentältä matkakuumeisissa tunnel-

missa. Tätä reissua on odotettu pitkään! Nimeltä mainitsematon seurueemme jäsen on virittänyt itsensä eepiset mittasuhteet saavuttavaan transsinomaiseen matkafilikseen unohtamalla puolet tarvoistaan kotiin! Järkälemäistä panostusta omaan henkilökohtaiseen mielialaan! Hilpeyttä nostattaa myöskin Easy Jetin kissankuljetuslaatikon kokoiset istumapaikat ja edessä olevalla istuinrivistöllä riemukkaan iloisesti kiljahteleva pikkulapsi. Ranskan maaperällä terminaaliin päästyämme spontaaneja riemunkiljauksia aiheuttaa myöskin nimeltämainitsemattoman seurueen jäsenen

” **seitinohtutta
ranskalaistyyppistä
iltakänniä.**

Teksti: Olli Pirttilä

Hengessä mukana: Jussi Ekström

Kuvat: Olli Pirttilä, Jussi Ekström

koneeseen unohtunut takki. Tämän jälkeen pystymme kuitenkin keskittymään vakavampiin asioihin, kuten ranskalaiseen sielunelämään tutustumiseen.

Majoitumme Pariisin keskustassa sijaitsevaan ystävämme vanhempien asuntoon. Asunto on kätevästi 8. kerroksessa, joten parvekkeelta avautuu täydellinen näkymä Eiffel-tornin suuntaan. Kimpsut ja kampsut kämpille homehtumaan ja seikkailuja etsimään Pariisin kylttyrelliin yöelämään! Raivattuamme päihtyneen alkuasukasmassan tieltämme patongeilla hutkimalla löydämme viihtyisän koirankopin kokoisen kuppilan, johon jäämme rakentamaan seitinohtutta ranskalaistyyppistä iltakänniä. Juomat ovat kuitenkin Suomen hinnoissa, joten yritys päätetään siirtää seuraavaan päivään.

Sitä oikeaa korkeakylttyyriä

Viipotettuaamme must see -nähtävyydet läpi päätimme keskittyä olennaiseen. Supermarketissa vieraillessamme olimme näet huomanneet raamatulliset mitasuhteet saaneen seikan: viinipullo maksoi halvimmillaan 1,9 euroa. Näin ollen päätimmekin opettaa ranskalaisille veljille ja siskoille perinteisen suomalaisen tekniikan, Häkälöilyn. Hampaisiin asti aseistautuneina (3 pulloa viiniä per nenä) otimme suuntiman Seinen rannalle Notre

Kuvassa paikallinen nähtävyys sekä Olli Pirttilä (vas.).

” Järkälemäistä panostusta henkilökohtaiseen mielialaan!

Damen kupeeseen. Kuumehoureisen katkonaisiin muistikuihin kuuluu savukkeiden metsästäminen nuorisjoukosta, jossa lähes kukaan ei puhu englantia. Fasistisen terveysintoilun tähden Ranskassa savukkeita ei myydä käytännössä missään, mutta onneksi onnistuimme ostamaan muutaman askin mukavaltta englantia puhuvalta nuorukaiselta.

Matkamme ehdoton kohokohta oli kuitenkin muutaman päivän mittainen tarunhoitoiset puitteet saanut kylttyyri-

vierailu Normandian historiallisille taistelulentille. Maihinnousupaikat olivat toki osittain aikamoisia turistiryisiä, mutta hyvällä taistelumoraalilla joukkueemme vyöryi itsepintaisen vihollisen (amerikkalaisten turistien) ylitse. Taistelujen tauotua hetkeksi ehdimme rentoutua Omaha Beachin rantahietikolla piknikin ääressä, lepoa hetkeä häiritsi vain sankarivainajien äänet vuosikymmenien takaa.

Maailmansotahenki saikin pian taas otteen soturisieluistamme ja jatkoim-

me taistelua Pointe Du Hocin kaltaisissa voitonkatkuisissa pyhiinvaelluspaikoissa. Sabatonin soidessa taustalla, Thompson-konepistoolit tiukassa otteessa elimme D-dayn uudelleen. Veni, Vidi, Vici!

Kuvassa paikallinen nähtävyys sekä Olli Pirttilä (vas.) ja Jussi Ekström (oik.).

Serbiaan ja takaisin, hengissä

Teksti ja kuva: Ilkka Rekola

Päätös lähteä jollekin Eestec:n workshoppeista oli muhinut mielessä jo pitkään, vaikkakin jokaisen mahdollisuuden edessä olin satuillut aina jonkin tekosyn olla lähtemättä reissuun (ei aikaa, ei rahaa, ei jaksa, jne, jne). Kun sain kuulla matkatoveriltani Hillalta LC Niš:n järjestävän jazz-aiheisen workshopin, tiesin hetkeni tulleen: olenhan vanha jazzrunkkari. Tällä kertaa minulla ei ollut enää minkäänlaista syytä vältellä lähtöä ja hetken mietinnän jälkeen olimmekin valmiita matkaamaan Serbiaan!

Matkalla Euroopassa

Matka Serbiaan osoittautui hankalammaksi kuin oletimme (kiitos lentoyhtiöiden) ja lopulta päädyimme matkaamaan määränpäähämme Unkarin kautta, josta oli tarkoitus jatkaa junalla Belgradin kautta Nišiin. Vietimme päivän Budapestissa matkoppaamme Andraksen kanssa (matkalla samaan tapahtumaan) ja valitettavasti kaupunkin osoittautui niin hienoksi paikaksi että sinne täytyy palata vielä uudestaan.

Nappasimme mukaamme vielä kaksi puolalaista (kaksi ihmiskaappia nimeltä Pjotr) ja hyppäsimme Belgradin yöjunaan. Kahdeksantuntinen junamatka osoittautui valtavaksi kulttuuri-kokemukseksi. Jo parhaat päivänsä nähneessä junassa oli juominen ja tupakoiminen kielletty, joskaan se ei tuntunut ketään sen suuremmin häiritsevän ja vietimme suuren osan yöstä harrastaen molempia. Rajatarkastuksissa oli vanhaa kunnon neuvostotunnelmaa ja koppelakit tarkastajilla siististi vinossa.

Belgradiin saapuessamme tapahtui askel "muun Euroopan" ja entisen Jugoslavian alueen välillä: olimme kaksi tuntia myöhässä, aseman aikataulu oli tyhjä (oletettavasti ollut jo pidemmän aikaa) ja asemaa vastapäiseen rakennuksen läpi oli pom-

mitettu reikä. Emme kuitenkaan antaneet tämän lannistaa mieltämme (krapulasta huolimatta) vaan nappasimme ensimmäisen bussin kohti määränpäätämme.

Balkan flexible time

Majapaikanamme oli paikallisen yliopiston asuntola. Vaikka ensisilmäyksellä kaikki ympärillä oleva vaikutti pullamössölilylly hyvinvointivaltion kasvatille olevan kuin pommin jäljiltä, tuntui kaikki, kumma kyllä, toimivan. Tämä valkeni jo ensimmäisen päivän aikana kun paikalle saapuessamme meille annetun viikkoaikataulun pystyi nopeasti toteamaan yhtä hyödylliseksi kuin MAOLin Fyll:n luennolla. Tämä oli osa käsitettä nimeltä BFT, Balkan flexible time: asiat tapahtuvat silloin, kun niiden on tarkoitus tapahtua. Käytännössä tämä tarkoitti sitä, että kun vieraiden piti olla aulassa kahdelta, 13:55 paikalla olivat suomalaiset ja yksi saksalainen. Muut saapuivat paikalle pikku hiljaa seuraavan puolen tunnin aikana.

Seurakuntamme koostui 21 vieraasta ja 3-6 hostista. Koska jokaisesta maasta oli enimmillään kaksi edustajaa, oli reissun aikana käytetty kieli pääosin (huono) englanti, jota kaikki vieraat ja kaikki alle 30-vuotiaat paikalliset puhuivat. Vanhemman ikäluokan ihmiset eivät englantia osanneet, joka selvvisikin allekirjoittaneelle kolmen aikoihin yöllä paikallisen nakkikioskin myyjättären kanssa (purilaisen tilaaminen onnistuu muuten ihan hyvin myös kansainvälisellä viittomakielellä). Oman haasteensa loivat myös entisen Jugoslavian alueelta tulevat, jotka kaikki puhuivat serbiaa keskenään.

Lomalla töissä

Viikon pituiselle workshopille mahtui tapahtumaa jos toistakin. Jokaisella päivällä oli niin viihdettä kuin myös asiallista ohjelmaa, jonka emme kuitenkaan antaneet tulla viihteen tielle. Paikallinen lämpötila heilui sopivasti +35°C:n paikkeilla ja iltaisin menimme hillumaan paikalliselle jazz-festarille (jonne meillä oli ilmainen sisäänpääsy), joten nimi work-shop oli melko harhaanjohtava. Viikon mittainen putki max. 5 tuntisilla yöunilla voi toki käydä toisille myös työstä. Reissun asiapitoiseen ohjelmaan kuului muun muassa luentoja akustiikasta, tutustuminen festivaalin tekniikkaan ja sen toimittavan yrityksen toimintaan, sekä vierailu kahdella paikallisella studiolla, joten sisäinen akustikkonikin sai sielunruokaa.

En lähde tässä enää sen tarkemmin kertomaan siitä kaikkesta jota tuon reissun aikana tapahtui, mitä koettiin tai ikuisuudelta tuntuneesta paluumatkasta. Sen sijaan kannustan jokaista tähän asti artikkelia luenutta tarttumaan kapsäkkeihinsä ja lähtemään ilman ennakkoluuloja tutustumaan muihin eurooppalaisiin opiskelijoihin ja viettämään ikimuistoista aikaa ulkomailla. Itselläni yksi matka sai aikaan sen että odotan jo seuraavaa tilaisuutta päästä matkaan, tällä kertaa ties minne.

Äiti, apua!

Kuva: Juulia Suvilehto

Hei rakkaat kiltalaiset! Luennot alkoivat jo, ja kurssien lisäksi pitäisi taas kerran osata valita lukuisista opiskelijatapahtumista ne kaikkein riemukkaimmat. Lukujärjestyksen kanssa teitä auttaa opintoneuvola, bileiden kanssa kaverit/ISOhenkilöt, mutta kaikissa muissa ongelmissa teitä auttaa tuttuun tapaan Killan Äiti

Onko se väärin jos ihastuu muihin vaikka seurustelee? Olen aina tykännyt kaikesta mikä liikkuu, enkä voi sille mitään.

Ei, pelkkä ihastuminen muihin kuin omaan mussukkaan ei ole väärin, mutta ihastuminen voi johtaa asioihin, jotka kulttuurista ja tavoista riippuen mielletään vääriksi. Ihastuminen kuuluu niihin miellyttävän ärsyttäviin tuntemuksiin, joille ei mahda (juuri) mitään, vaikka kuinka yrittäisi estellä itseään ihastumasta. Sama toisin päin: ihastuminen on spontaania, joten se usein myös hiipuu nopeasti.

Älä siis murehdi: niin kauan, kuin ihastumisesi osuvat tasapuolisesti "kaikkein mikä liikkuu", et ole tehnyt mitään väärää nykyistä seurustelukumppaniasi kohtaan. Lyhytaikaisia ihastuksia tulee ja menee, mutta omassa mussukassasi on jotain sellaista, mikä saa sinut ihastumaan häneen aina uudestaan ja uudestaan.

Valmistuminen pelottaa, eikä kilta-aktiivisuuskään ole prosessia hidastanut. Mitä teen, onko alkoholismi ainoa vaihtoehto?

Erään edesmenneen ylioppilaskunnan aidosti punainen kirja kieltämättä neuvoo ottamaan alkoholia DI-tutkinnon ja palkkatöiden aiheuttamaan ahdistukseen, mutta en suosittelen tätä hoitomuotoa ainakaan jatkuvaan käyttöön.

Yksi aika lievittää ahdistusta on pidentää opiskeluaikaa. Hienoa, että olet lähtenyt mukaan kiltasi toimintaan! Kiltaaktiivisuus on yksi tehokkaimmista opiskeluaajan pitkittämismuodoista, ja voit tehostaa vaikutusta lähtemällä mukaan myös jonkin yhdistyksen tai jopa ylioppilaskunnan toimintaan. Mikäli tämä ei kuitenkaan kiinnosta sinua, voit toki myös (ainakin toistaiseksi) pyrkiä jollekin toiselle osastolle, ja rykäistä toisen tutkinnon ensimmäisesi perään.

Näistäkin varotoimenpiteistä huolimatta saatat kuitenkin jossain vaiheessa huomata piteleväsi tärkeissä käsissäsi DI:n papereita. Niin vain joskus käy, eikä tuota hetkeä voi viivytellä loputtomiin. Älä turhaan vaivu epätoivoon, sillä insinööreille on tarjolla vaikka minkälaisia mielenkiintoista tekemistä. Olen varma, että hetken seilattuasi löydät mielenkiintoisen käyttökohteen ajallesi.

Onko mitään varmaa keinoa päästä eroon finneistä?

Ainut tuntemani varma hoitokeino finneihin lienee vanheneminen, mutta sitä odotellessa voin toki antaa muita, ainakin kohtuullisiksi todettuja vinkkejä.

Kaikki lähtee ihon puhdistuksesta: pese iho aamuin illoin haalealla vedellä ja kasvojen puhdistukseen tarkoitetulla aineella, Ei saippualla (kuivattaa ihoa liikaa). Viimeistelee puhdistus kasvovedellä ja ihollesi sopivalla kosteusvoiteella. Mikäli tämä ei auta, marssi rohkeasti lääkärin juttusille.

Älä kuitenkaan hämmenny, vaikka lääkärisi ei määräisikään sinulle apteekkilista lääkkeitä matkaevääksi. Monet asiat, kuten stressi tai epäterveellinen ruokavalio, vaikuttavat suoraan ihon kuntoon, ja lääkärisi saattaakin kannustaa sinua lenkkeilemään tai juomaan useammin vettä. Kannattaa kokeilla!

Äiti, miksi teit sen? Nim. "Toffe"

Se tuntui sillä hetkellä hyvältä ajatukselta.

Jos opiskelijat saa alennusta dösissä ja junissa, niin miksei myös taxeissa?

Taksialalla ei ole yhtä isoa maanlaajuista toimijaa, jonka kanssa opiskelija-alennuksista voitaisiin ruveta neuvottelemaan. Juna- ja bussiliikennettä hallitsevat VR ja Matkahuolto, mutta taksirytyksiä löytyy jo pikkukaupungistakin melkoinen liuta, saati sitten koko Suomesta. Olisi siis melkoinen työmaa sopia alennus (lähestulkoon) jokaisen kuskin kanssa erikseen. Lisäksi vastaanotto tuskin olisi kovin lämmin, onhan kuljettajan palkka suoraan verrannollinen auton tienaamaan rahamäärään.

Taksilla ajelu ei ole halpaa lystiä etenkin opiskelijan kukkarolle, mutta ehkä mieltäsi lämmittää kuitenkin se, etteivät eläkeläiset tai sotaveteraanitkaan saa alennusta taksimatkoistaan. Sitä paitsi, saatat kyllä päästä reissustasi hieman halvemmalla, jos muistat vielä ennen auton oven sulkemista huutaa jonossa seisojille "Muita Otaniemeen?"

Voit lähettää äidille mieltäsi painavia kysymyksiä osoitteeseen aiti89@luukku.com.

Rakkaudesta Helsinkiin

Timo Santala kertoo mistä teekkari voi saada naisen

Teksti: Ian Tuomi

Kuva: Timo Santala

Vuosi 2010. Aurinkoinen iltapäivä narinkkatorilla. Ohi kävelee skeittareita ja pissiksiä, mutta Mbarin teras-silta raikaakin oikeaa vanhanajan iskelmää. Mitähäh? Syylliset löytyvät nopeasti dekkien takaa. **We Love Helsinki** -kollektiivi on parin vuoden ajan kirjoittanut blogilehteä, järjestänyt kaupunkifestareita, soittanut iskelmää ravintoloissa ja klubeissa ja tuonut iskelmämusiikkikulttuuria Helsinkiin. Farkut ja tanktopit muuttuvat Helsingin yössä kesämekoiksi ja kauluspaidoiksi. Ja loppua ei näy. Sössö lähti tutkimaan ilmiötä. Suositujen iskelmätanssien tuottaja Timo Santala suostui haastatteluun

Löydän hänet sisältä läppärin ääreltä. "Mullon ison jutun dedis huomenna". Valkohattuinen Santala nostaa päänsä ja esittäytyy. Kiitän ajasta ja mumisen jotain pikkuisesta opiskelijalehdestä. "Ei mitään, riittää symppaa pienemmillekin!" Ja sympatiaa tosiaan riittääkin. Mies on sydämellisellä ja raikkaalla otteellaan työntänyt piristysruiskeen Helsingin klubeihin ja kaduille ja haastanut Helsingin klubikulttuurin vallitsevan paradigman. Ja vientiä on riittänyt - muihin haastattelijoihin lukeutuvat mm. raskaan sarjan ottelijat Yle, MTV3 ja Hesari. Sössö on tällä kertaa hyvässä seurassa.

Sössö: Monet näkee DJ:n urassa hirveesti glamouria. Miten DJ:ks pääsee ja onko se nyt niin hienoo?

Timo: Emmä siihen osaa antaa mitään neuvoja et miten siihen pääsee. Kuuntelemalla hyvää musiikkia ja soittamalla sitä muille ja opettelemalla miksaamaan, ihan perusasioita.

Onhan se hauskaa työtä soittaa omaa musiikkia muille ihmisille. Toisaalta se voi olla tosi turhauttavaa, varsinkin kun aloittaa. Saattaa joutua soittamaan paikoissa joissa ihmiset ei kuuntele ja liksat on huonot. Siihen kuuluu myös aika paljon valvomista ja aamuväsymystä. Voi olla tylsää kun kaverit juhlii muualla ja on itse töissä. Toisille sopii, toisille ei. Kun pääsee siihen tiettyyn tasoon niin se on ihan hauskaa ja kannattavaa.

S: Mitkä on sun mielestä onnistuneen klubikeikan edellytykset?

T: Tärkein on yleisö. Hyvä ja vastaanottavainen yleisö joka tulee juhliin jo valmiiksi hyvässä tunnelmassa. Sieltä se feedback ja energia tulee omiinkin keikkoihin. Yleisön laatu riippuu aika usein paikasta.

S: We Love Helsinki -tanssit on ollu alusta asti hyvin suosittuja, mikä on iskelmän lumon salaisuus?

T: Iskelmä on suomalaisilla aika syvällä kulttuurissa ja psyykkeessä. Siellä on kappaleita jotka monet osaa laulaa ulkoa. Koko juttu on kaikkien yhteinen – se ei katso mitään tiettyä alakulttuuria tai ikää. Voi digata samoista biiseistä kuin omat isovanhemmat tai vanhemmat.

Ikivihreät ei ole turhaan ikivihreitä. Ne on hyviä biisejä. 60-luvulla maan parhaat jazz-muusikot oli tekemässä ja tuotannon laatu, keskittyminen ja tunnelma oli aivan toisenlaista kuin nykyään. Nykyään tehdään muovisempaa, nopeemmin ja halvemmalla.

WLH-tansseissa yhtä tärkeää kuin iskelmä on juhlatilanne ja ne bileet. Tanssitaan paritanssia ja tanssitaan lähekkäin, mitä ei tehdä enää missään muualla. Sehän on täydellinen tapa tustua vastakkaiseen sukupuoleen.

” ... jopa kolme neljästä naisia, kauniita naisia jotka vaan odottaa et ne tullaan poimimaan...

Vois olettaa et teekkareilla on sukupuolijakauma hyvin miesvoittainen. Voin kertoa et meidän tansseissa sukupuolijakauma on äärimmäisen naisvoittainen. Joskus saattaa olla jopa kolme neljästä naisia, kauniita naisia jotka vaan odottaa et ne tullaan poimimaan sieltä tanssilattialta. Paritanssista muodostuu parinmuodostusriitti joka toimii jopa sellasille jotka ei iskelmämusiikista niin välitä tai joille se on ihan kivaa mutta ei niin sellaista sydänasiaa.

S: Onko iskelmä palannut jäädäkseen?

T: Ei voi sanoa että se on palannut kun se on aina ollut. Uutta tässä on se että se on tuotu uuteen kontekstiin helsinkiläisille klubeille missä sitä ei olla totut kuulemaan.

Onko se puoli ohimenevää trendiä vai pysyvämpää, en tiedä. Aika näyttää. Voihan olla et jossakin vaiheessa ihmiset kyllästyy mutta pari kolme vuotta ollaan menty ja aallonpohjaa ei näy, päinvastoin.

S: WLH järjestää muitakin tapahtumia kuin iskelmätan-

seja – miten laajentuminen tapahtui ja miten ydinporukka tapasi?

T: No siis itse asiassa WLH on alusta asti ollu muutakin kun iskelmä-tansseja. Kaikki on lähtenyt semmosesta blogilehdestä jota ruvettiin tekemään kavereiden kanssa. Siihen tuli muitakin ihmisiä mukaan – kaikenlaisia tuttuja ja tutun tuttuja jotka oli kiinnostuneita yhteisöllisestä mediasta. Elementit on ollut jo alusta lähtien mutta kaikki on nyt isompaa ja erilaista.

S: Lontoossa järkätään Blitz Party-nimikkeellä sotateemaisia bileitä. Näetkö retroilun osana suurempaa euroopanlaajuista ilmiötä?

T: Näen sen osana ihan maailmanlaajuista trendiä. Musiikkimaailmassa on nyt semmonen tendenssi että palataan juurille ja etsitään niitä omia juttuja jotka kumpuaa omasta kulttuurista. Niitä sekoitetaan joskus moderniin elektroniseen musiikkiin tai muihin kulttuuri-ilmiöihin.

Luulen että se johtuu siitä miten länsimainen kulttuuri on viimeisen 20–30 vuoden aikana mennyt niin vauhdikkaasti eteenpäin. Nostalgia on vastareaktio

sellaselle yliteknologisoituneelle, kiireiselle maailmalle. Nyt on kaipuu etsiä mitä löytyy omilta juurilta, ettei se unohdu.

S: Jos voisit tuoda yhden vanhoista iskelmä-tähdistä takaisin, kuka se olisi?

T: Laila Kinnunen. Niitä on monta, mut se on mulle semmonen jonka oikeesti haluaisin nähdä elävänä. Kaurismaen elokuvassa Mies Vailla Menneisyyttä Annikki Tähti lauloi Muistatko Monrepos'n. Sehän on järjettömän koskettava ja tunteellinen hetki. Mitäs se oli, 80 vuotta siinä vaiheessa ja ääni värisee mutta silti siinä on se tunne ja intensitetti mukana. Olisi hienoa kuulla Laila Kinnuselta sama.

Mutta ei voi tuoda takasin joten täytyy vain todeta että siinä on ihminen jonka uraa ja taitoja ja tuotantoa kunnioitan tosi paljon.

S: Millasena näet WLH:n tulevaisuuden?

T: Oikein hyvänä. Hauskaa on, hauskaa on ollu ja hauskaa varmasti tulee olemaan. En näe et se mihinkään menis tai mihinkään hiipuis. Koko ajan on uusia vii-
rietyksiä kuten noi kaupunkifestivaalit jotka on joka vuosi on uudistunu erilaisiksi.

Koko ajan tuntuu et nyt ollaan huippu saavutettu ja tästä ei voi enää mennä paremmaks ja filis ei voi enää olla huikeempi. Mutta jotenkin aina onnistuu tulemaan ne seuraavat bileet jotka on entistä paremmat.

Joten kai se voi vielä siitä kasvaa, miks ei! Ihmiset kiinnostuu enemmän koko ajan ja joka kerta kun me järkätään näitä tansseja niin on uusia ihmisiä jotka käy ekaa kertaa ja sanoo et "Vau, vähäns tää on siisti!" Mä nään tulevaisuuden hyvänä.

We Love Helsinki-tansseista kiinnostuneiden kannattaa seurata We Love Helsinki-Facebook-ryhmää.

Kisa!

Innovaatiot: Anna Mannila, Einari Näveri

Kuva: Joni Orponen

Tämäkertainen kisa liehittelee historioteemaa testaamalla lukijoiden muistia, tutkimustaitoja tai onnekkautta. Kysymys kuuluu: missä julkaistiin Sössön 40-vuotisteemanumero ja milloin? Luvassa taas yllätyspalkintoja! Bonuspisteitä heille, jotka kertovat tarinoita kyseisestä tapahtumasta, joko vuoden takaa tai tältä vuodelta. Varoituksen sanana kuitenkin, että parhaat tarinat saattavat päätyä lehteen.

Edellinen kisa lienee ollut hiukan työläs lukijoillemme, sillä saimme täsmälleen yhden vastauksen. Oikea ratkaisu olisi ollut tietenkin Espanja, jonne lähtivät viereisellä si-

vulla seikkailuistaan kertova Janne Askola sekä kulttuuri-vastaava Tuukka Koistinen. Koska myös Teneriffa on osa Espanjaa, voittaja Tuukka Lahdelle luovutettiin purkki aurinkorasvaa sekä halvimmat aurinkolasit, jotka päätoimittaja löysi.

Vastaukset Sössön palauteboksiin osoitteeseen <http://sik.ayy.fi/sosso/>

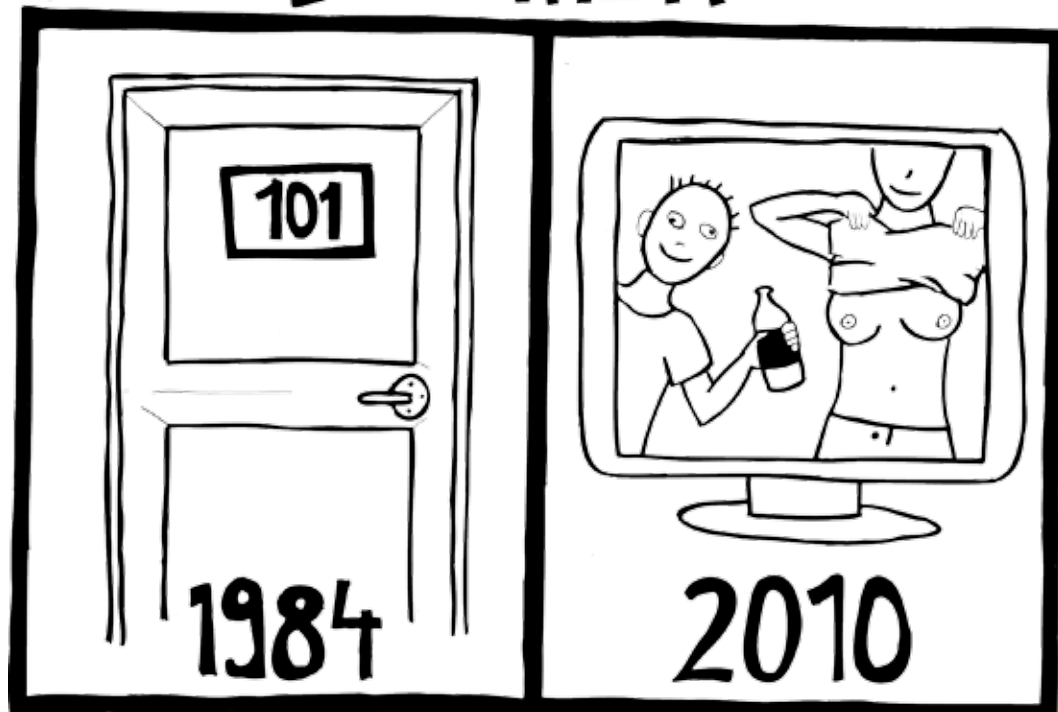
Laitathan mukaan sähköpostiosoitteesi tai ainakin unix-tunnuksesi, jotta löydämme sinut, jos tarvitsee.

Sarjis!

Käsikirjoitus: Anna Mannila, Olli Pirttilä

Kuva: Kaisu Ölander

BIG BROTHER

Kulttuurishokkeja

Teksti ja kuva: Janne Askola

Yleisöä noin 50 000 henkeä ja korvia huumaava meteli. Kaksi päällimmäistä asiaa, jotka jäivät mieleen Valencian ja Atlético Madridin välisestä La Liga -ottelusta. Ottelu ei kylläkään noussut pelillisesti kovin korkeatasoiseksi, mutta stadionin tunnelma korvasi kaikki pelilliset hienoudet. Sanotaan jalkapallosta mitä tahansa, niin jokaisen pitäisi vähintään kerran elämässään kokea se tunnelma, joka isolla areenalla vallitsee. Suomen maajoukkueen pelit eivät tätä aukkoa täytä.

Vaikka Olympiastadion olisi pakattu viimeistä riviä myöten täyteen, ei suomalaisista saisi irti samanlaista tunnelmaa millään. On jotenkin uskomatonta miten yksi jalkapallo-ottelu saa liikkeelle sellaisen määrän ihmisiä. Jo monta tuntia ennen ottelua väki vaeltelee stadionin lähettävillä. Jotkut lippua etsien, toiset taas tunnelmaan eläytyen. Katuja suljetaan, ravintolat pakkaavat tiskeilleen folioon käärittyjä sämpylöitä, koko kaupunki valmistautuu illan otteluun. Suomessa vastaavia kansanjuhlia järjestetään kerran kymmenessä vuodessa jääkiekon maailmanmestaruuden tai euroviisujen arpaonnen sattua kohdalle, täällä suunnilleen joka toinen viikko.

Normaalisti päivät ovat kohtuu rauhallisia, jos esimerkiksi paikallista liikennettä voi kyseisellä tavalla kutsua. Autoa auton perään, väliin muutamia liikennevalot, joista pyritään ajamaan mahdollisimman nopeasti läpi, ja muutama kourallinen sekaan heitettyjä jalankulkijoita sekä pyöräilijöitä. Tietystikään Espanjan katuja ei voi verrata Aasian tai Etelä-Amerikan vastaaviin, mutta kotoisessa mittakaavassa hälinää riittää.

Hälinää ei kuitenkaan hulppeaan 140 neliöiseen lukailiimme enää kuulu. Jotenkin uskomatonta miten maassa, joka tunnetaan mañana-asenteestaan, uudet ikkunat asennetaan asuntoon yhdessä päivässä. Muutama tunti rälläkän sointia sekä pullo eristysvaahtoa, ja ikkunat olivat paikoillaan. Työn laadusta kylläkin näkee, että halvallahen pojat homman tekivät. Eikä sähkömiehenkään vikaa kyseisistä kaverista löytynyt, sillä tällä hetkellä huoneeni yksi kolmesta pistorasiasta roikkuu johtojen varassa seinällä. Kulttuuriin totuttua voi asunnon sähköasennuksia korjaillessa ottaa lisää shokkeja.

Kirjoittaja lähti kesällä vaihtoon Espanjaan.

Milloin? Mitä? Missä?

su	10.10.2010	Sitsilaulukilpailu päättyy	Interwebs
ma	11.10.2010	Eaton-excursio	Eaton
ke	13.10.2010	Sössö 5/10 DL	
ke	13.10.2010	Opintonurkka	E110
to	14.10.2010	Oikosulku	Simonkadun Herkku
pe	15.10.2010	Syyssitsit	Suurjännitehalli
ma	18.10.2010	Grillikauden päättäjäiset	Rantsu
ke	20.10.2010	Yöfutsal	Otahalli
to	21.10.2010	Syyskiltasitsit	TF
ma	1.11.2010	ABB fuksiexcu	ABB

Katso ajankohtaisimmat tiedot osoitteesta <http://sik.ayy.fi/>

Shanghai!!!!!!1

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

3-3				
3-4				
4-4				
3-3-3				
3-3-4				
3-4-4				
4-4-4				

Jos oot hänen kaa...

... saatat olla myös heidän kaa.

Vanha vai likainen. Mistä sitä tietää.
Vain järki suojaa kiltanakilta.

